

34350/B

Luiken (J & K)

[1725]

new B.M. Cat. p. 131.

Vol. 2

12/9
1/10/06
203

50 B. 16014.

2

Hier ziet gy door de Konst verbeelt,
 't Gewoel van 't Menschelyke leven ;
 In hondert Prenten af-gedeelt ;
 Door Luykens geest in 't Licht gegeven.
 Terwyl de Vaarsen, onder aan ,
 Gansch zinryk, op de Prenten Slaan .

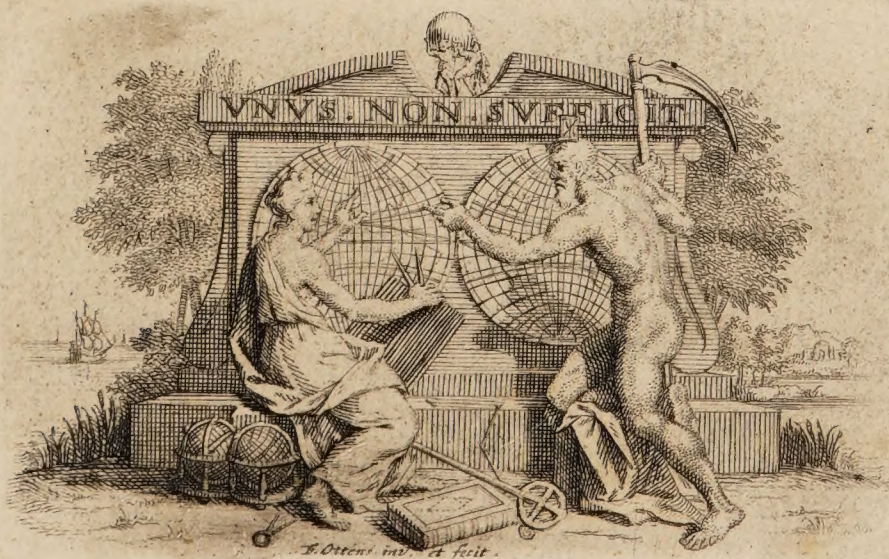

50 B. 16014

A F B E E L D I N G
D E R
M E N S C H E L Y K E
B E Z I G H E D E N ,

bestaande in Hondert onderscheiden
PRINTVERBEELDINGEN,
vertonende allerhande STANTSPERSONEN,
zo van
REGEERINGE, KONSTEN, WETEN-
SCHAPPEN, als HANDWERKEN,
zinryk uitgebeeld,
geschikt naar de Ordre van 't A B C.
en met vaarzen daar toe passende verklaard.

Te A M S T E R D A M ,
By REINIER en JOSUA OTTENSg

ADVOKAAT.

1

Zoekt gij uw zaaken Voort tezetten?

Laat mij op uw geschillen letten.

Ik raade u, spreekt oprechte biecht,

Op dat ge uw zelve niet bedriegt.

*Mijn werk bestaat, tendienst der kranken,
In't mengen van verscheiden dranken;
Die ik voorzichtig maak gereed,
't zij dat men zuivring wacht, of zweet.*

*Mijn konst gaat deur in afteemeeten
Den loop der sterren en planeeten:
Van Zon en Maan weet ik de vond
Waarop haar taaning is gegrond.*

*'K verkoop u tarwenbrood en weggen;
Op haar gewigt valt niet te zeggen.
Het brood, gereezen door de gest,
Dient ter gezondheid allerbest.*

Balansmaker.

5

Om aan gelykgewigt te raaken ,
Is't noodig een Balans te maaken ;
Die effent veelerlei gescheel ,
En geeft elk zÿ bescheiden deel .

*Ik maak tot beelden ruwe steenen,
Met mijn verstand en hand te leenen.
Zij staan te pronk in huis en hof,
En spreken daar des meesters lof.*

Beezemaker.

7

De groene Keide, op 't Gooi gebooren,
Leer ik het dienen, na behooren;
Al wie ze beezigt vroeg of laat,
Ze vaagt het huis, de swey en straat.

*Ik wroet in onderaardsche mynnen,
Daar somwyl goude zanden schijnen,
Of andre stoffen; schoon de rook
Mij veeltijds plaagt met damp en smook*

Blaasbalgmaker. 9

*Ik doe de blaasbalg winden vatten,
Om die met kracht weer uittespatten.
Gij' hoort de wind; maar ziet ze niet,
Hoewel 'er groot gerucht geschiet.*

Om't lĳnwaad ſchoon en wit te bleiken,
Is't noodig eerſt in loog te weiken:
Begooten, en geſpreid op 't veld,
Werd alles door de lucht herſteld.

Werd mij' een werk besteed te drukken,
Ik mag vooreerst de vruchten plukken;
Of 't Boek na geen en kooper ziet,
Die zwaarigheid belast me niet.

*Men vind veel ongebonden boecken —
 Onwaardig om ze te onderzoeken ;
 Maar die te binden is mijn plicht —
 Ik sta mijn zelven niet in 't licht.*

1875

1875

Die met de schuit of scheepen vaaren,
 Ze kunnen't zonder mij niet klaaren.
 De boom moet veeltijds buiten boort,
 Daar duwen zij het vlot me voort.

De naalde, geestig in 't borduuren,
 Gevat vandie haar kan bestuuren,
 Maakt bloem en loofwerk eevenschoon
 De konst verdient haar lof en loon.

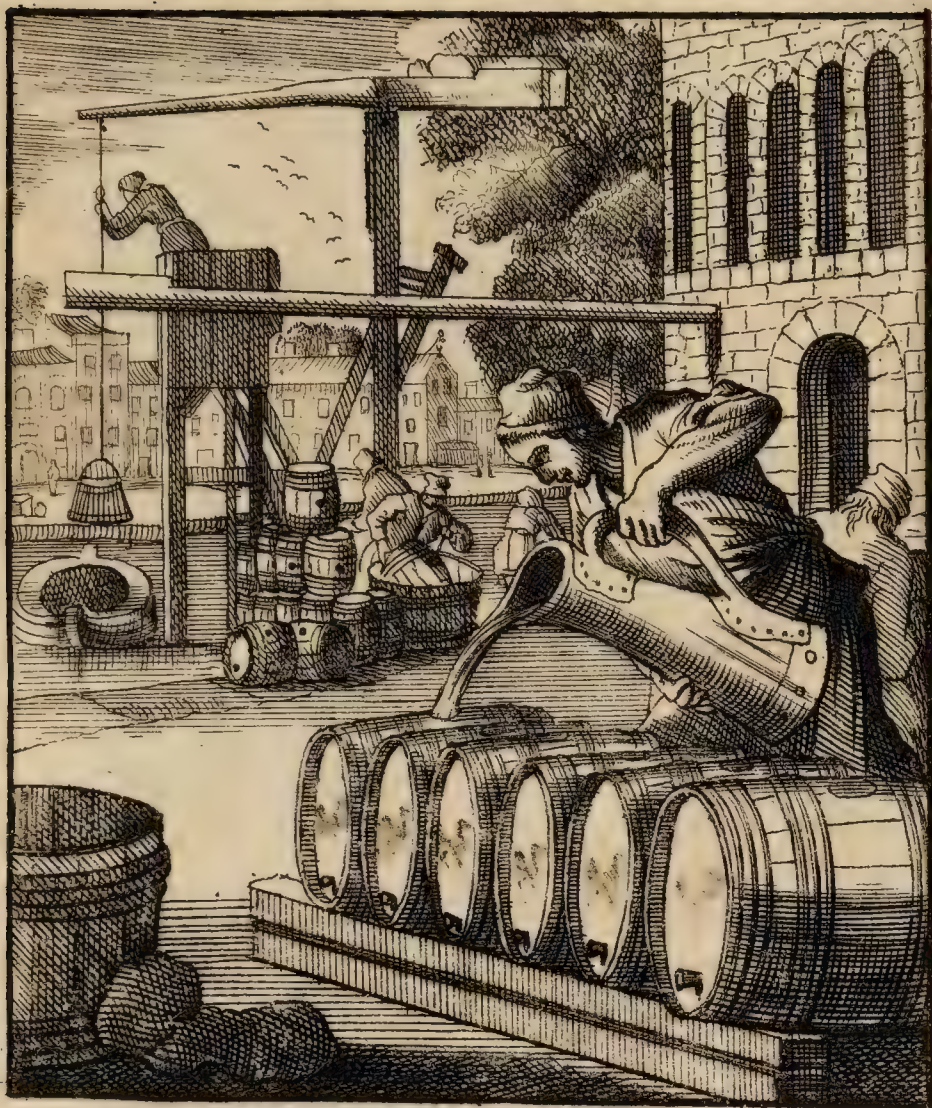

*Ik maak Brillen, tot behulp gevonden,
Van die niet-scherp meer kijken konden;
Maar waarmen door de vingers ziet,
Gebruikt men onze brillen niet.*

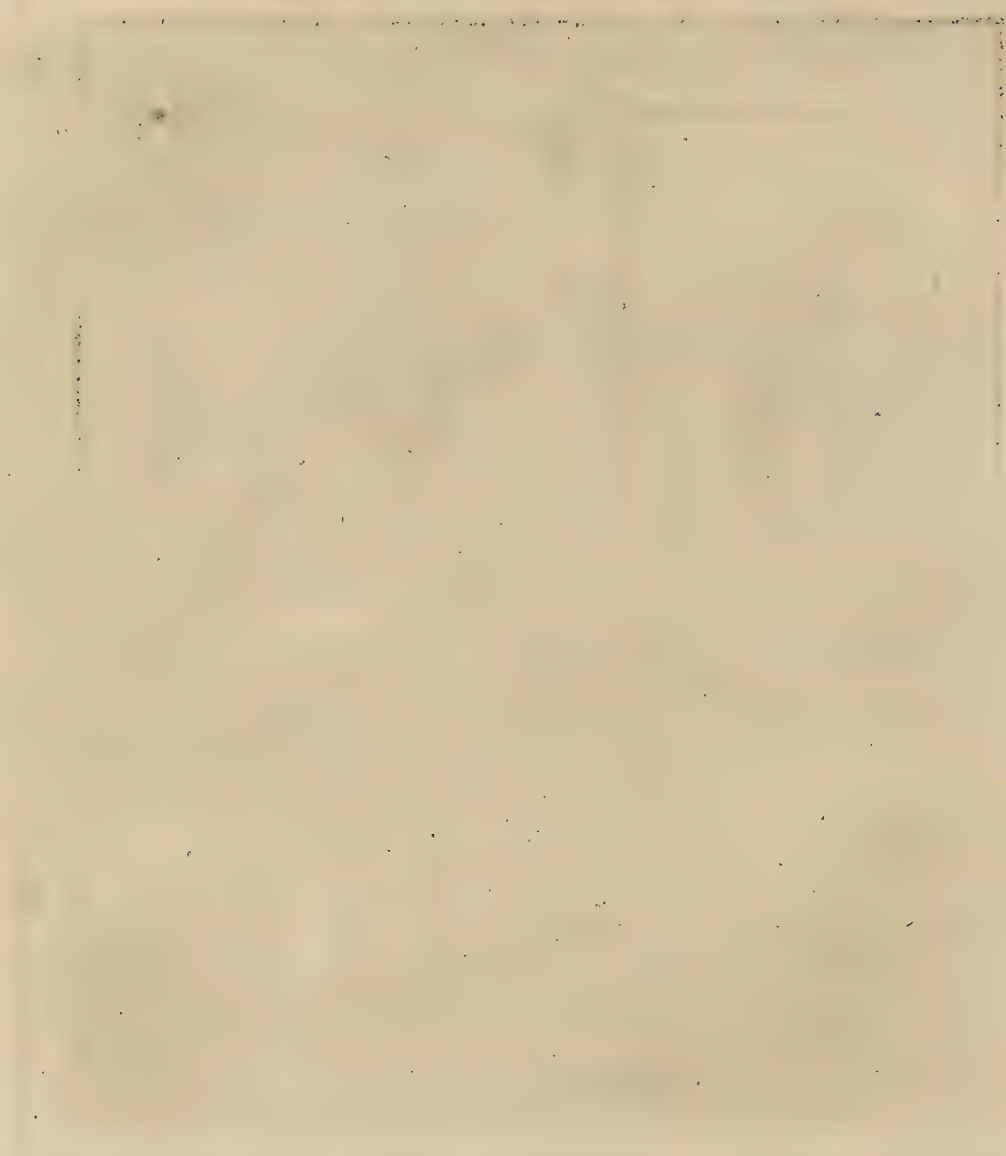

Het water kan den dorst verdrijven;
 Maar om uw smaaken te gerijven,
 Stoffeer ik 't met de hop en mout
 Daar gij u beeter op vertrouwt.

1870

*Ik heel de wonden die u drukken;
Maar zoo mijn pleister zal gelukken,
't welk den geneezing toebehoort,
Gy moet u draagen na mijn woord.*

Diamantslijper.

18

*De ruwe diamant, hoe duister,
Ontfangt in't slijpen al zijn luister.
Die rein van water valt, en groot
Van lichchaam, noemt men een kleenood.*

*De zieken die voor mij verschijnen,
Geneeze ik door de medesynen;
't en zij haar toeval werd te groot:
Ik weet geen dranken voor de dood.*

*Ik graave kuilen voor de dooden,
Tot haar begraaffenis van nooden.
'K verzorg dat y'der, na zyn geld,
Teraarden eerlyk werd besteld.*

*Ik draaie niet met alle winden ;
Schoon op de weereld veel te vinden ;
Ik draai gevlamt of effenrond ,
En dat geschied op vasten grond .*

*Ik haal de laakens, naa 't begeeren,
De ruigste noppen af door scheeren,
En maak haar glad, gelijk en zacht,
Bekovaam tot een gemeene dragt.*

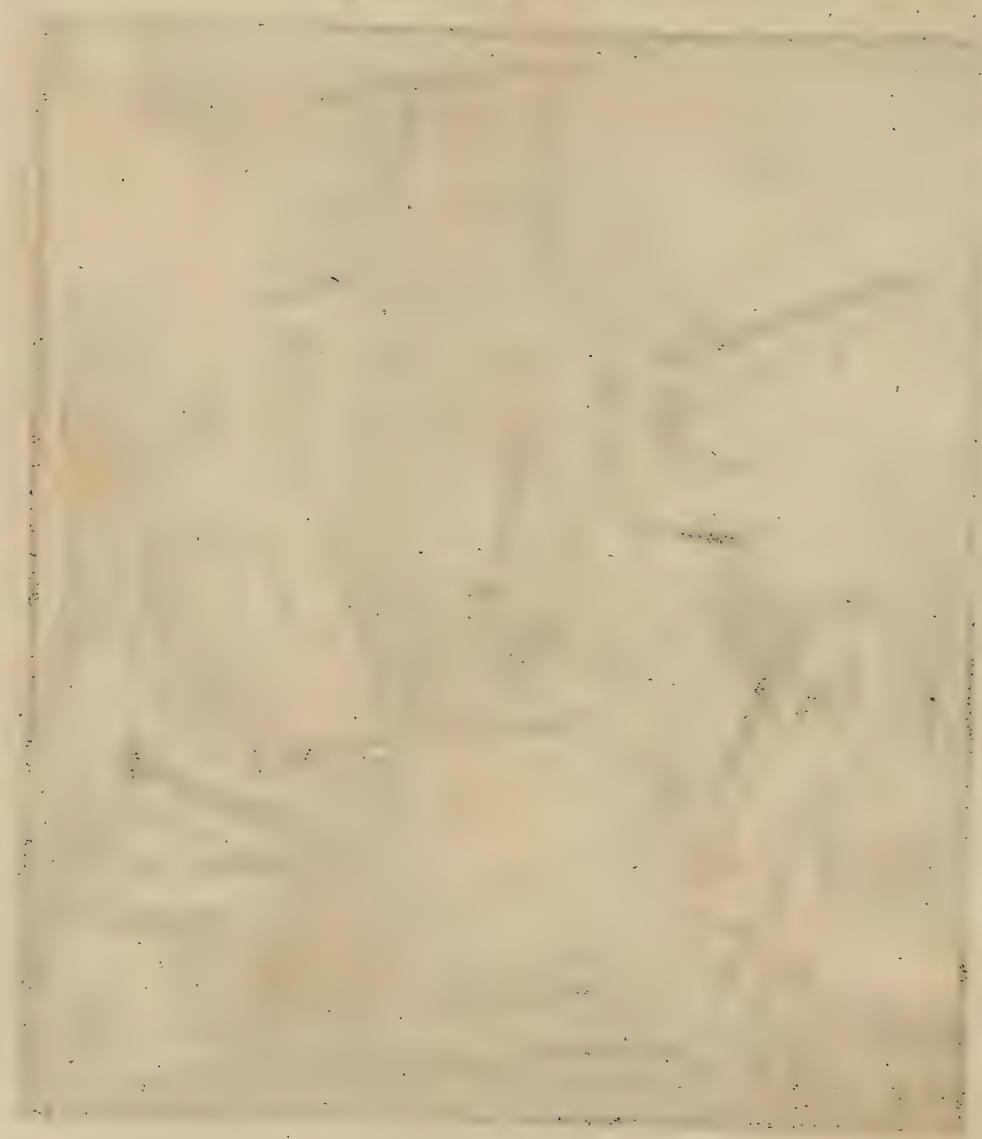

*'K draai op een moolen dubbeld gaaren ;
'K ben echter geen der moolenaaren ,
Die altijd maalen met de wind ;
Noch draait mijn moolenrad gezwind .*

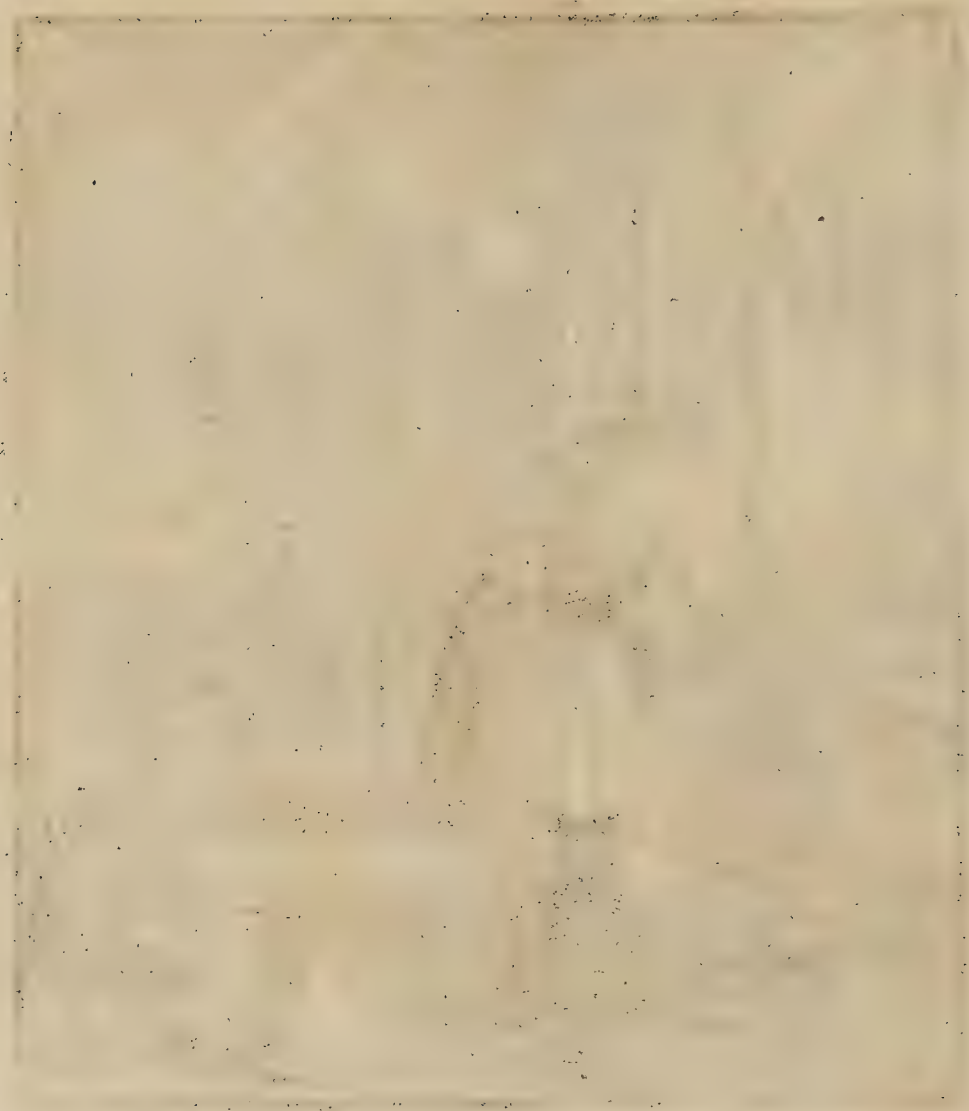
THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
NEW YORK

*Rood koper, uit de myn geksoomen,
Werd, door de kunst zijn rood ontnoomen.
— En geel gemaakt; daar giet ik dan,
De kandelaar en kerkkroon van.*

*Een klompje glœiend glas gekreegen,
 Werd door geblaas en snel beweegen,
 Gevormd, gelijk het buigzaam wasch.
 Tot eene roemer of een glas.*

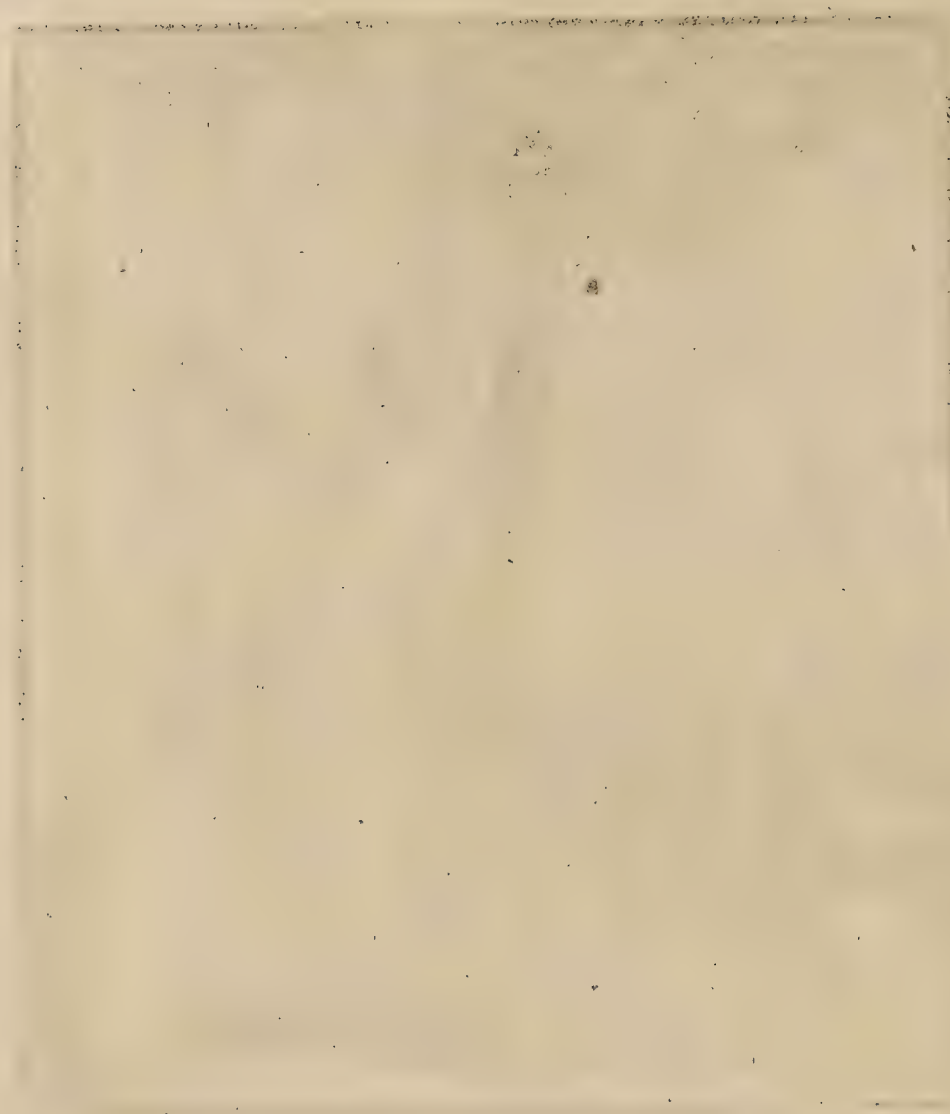

'Ksnij' t glas aan klein of grooter ruiten,
 Na dat zy' in haar raamen sluiten ;
 Die zette ik in de looden vast,
 Voor wind en reegens overlast.

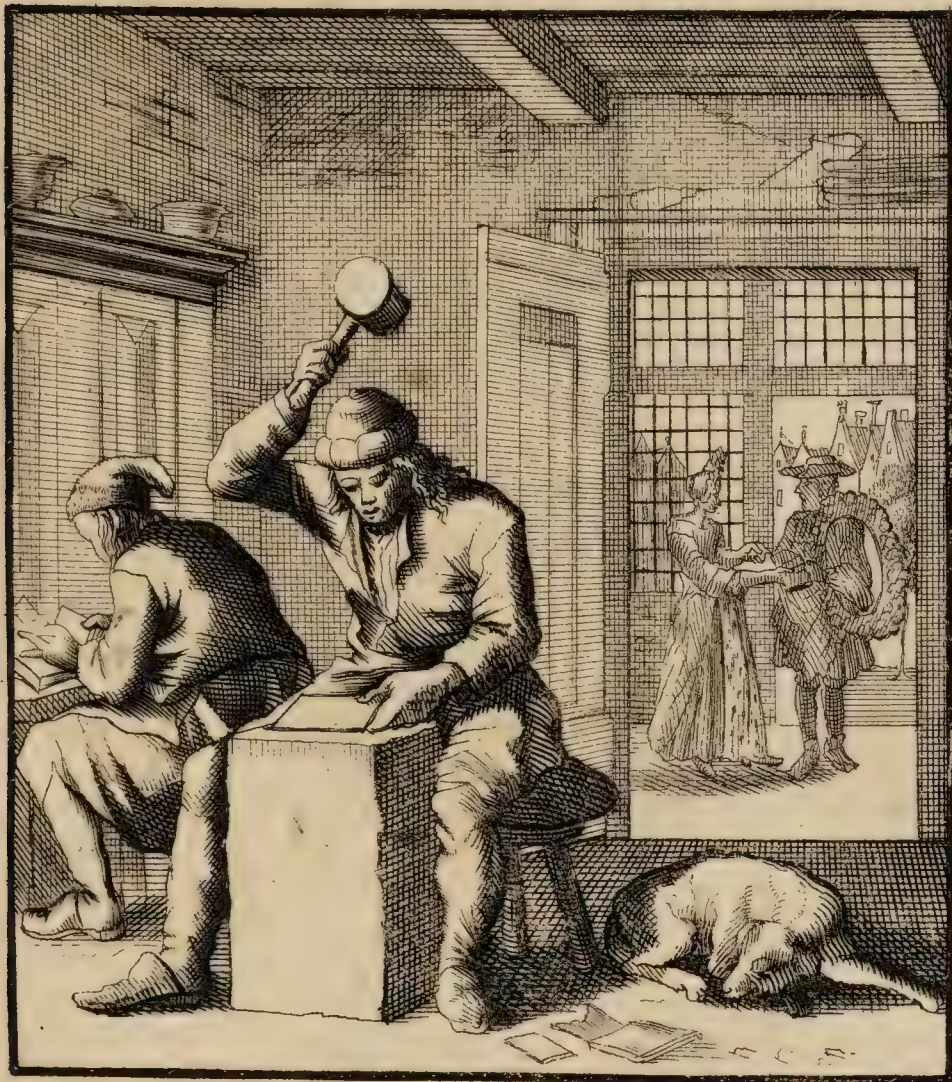

*Fijn goud, het zwaarste der metaalen,
Gebruikt men meest om me tepraalen.
Ik smeede ringen, kettingwerk,
En schaaLEN, sierelyk en sterk.*

*Het goud is magtig te verdraagen
 Myn groot getal van baamer slaagen ;
 Tot het verkeert in 't fynste blad
 Dat van natuur kan zyn bevatt.*

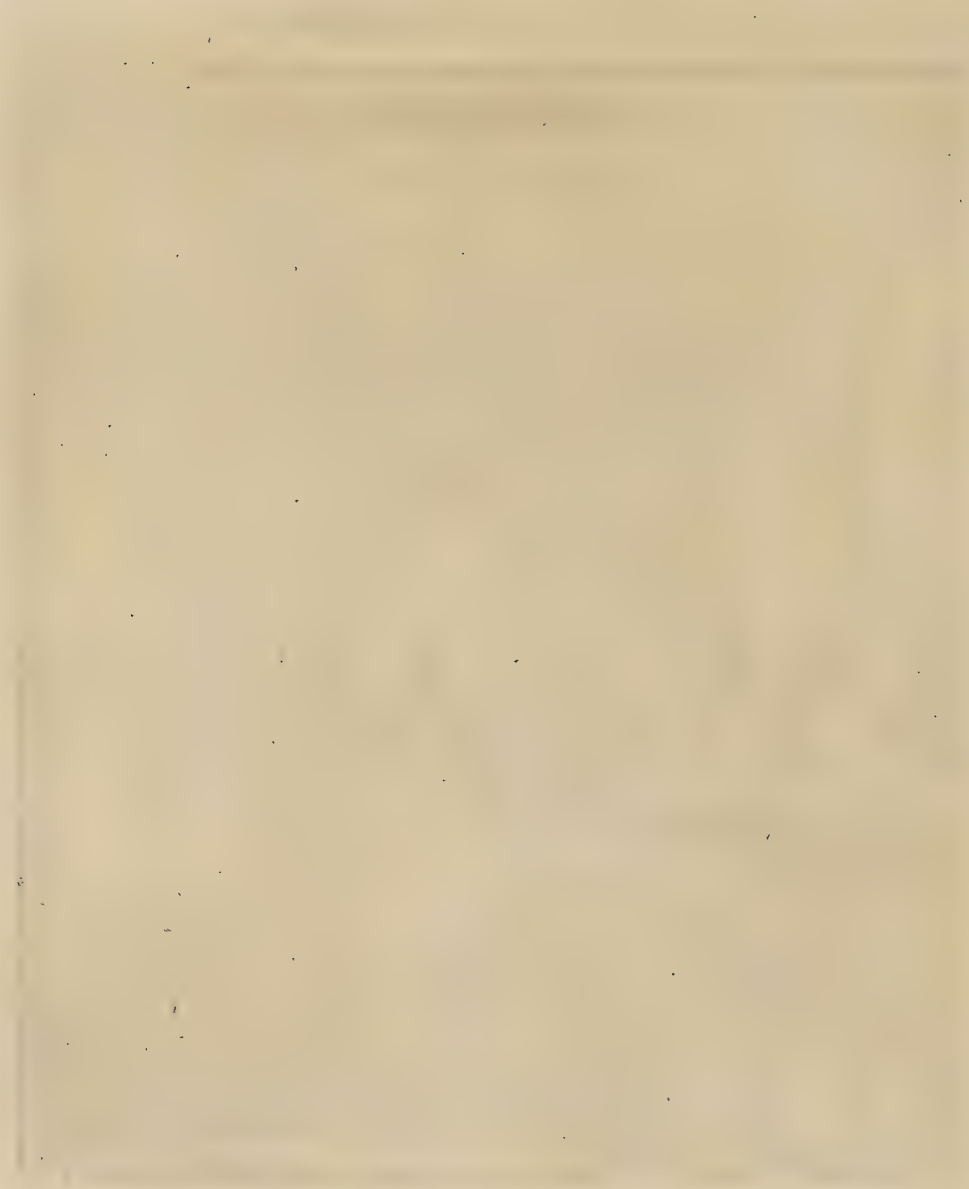

Het goud, als 't tot gebruik zal strekken,
Moet zich op't langste laten rekken;
Dan opgesponnen met een draad,
Verkoop ik 't op gewigt en maat.

*De boekweit weet ik hard te droogen;
Dan werd de bolster afgetoogen:
Gemaalen en gezift tot meel,
Krijg ik vergelding voor mijn deel.*

*Wie zal mÿn arbeid niet vergoeden,
Die uwe hoofden koom behoeden?
De mode werkt mÿ goed en kwaad,
't Geen mÿn stoffeerder wel verstaat.*

*Ik oefen mij in plantterijen ,
En achte op de oude vier getijen :
De winter geeft mij allerm minst,
Ik leere van de zomerwinst.*

Faint, illegible text or a signature, possibly a title or a name, located below the illustration.

*Als ik mij ga terjagt begeeven ,
'tKoste of een hert of haas het leeven:
Maar zeg , die mee op't jaagen past,
Is'tvcordeel grooter , of de last?*

*Ik maak gereedschap, of tot zingen
Of andre goede en nutte dingen.*

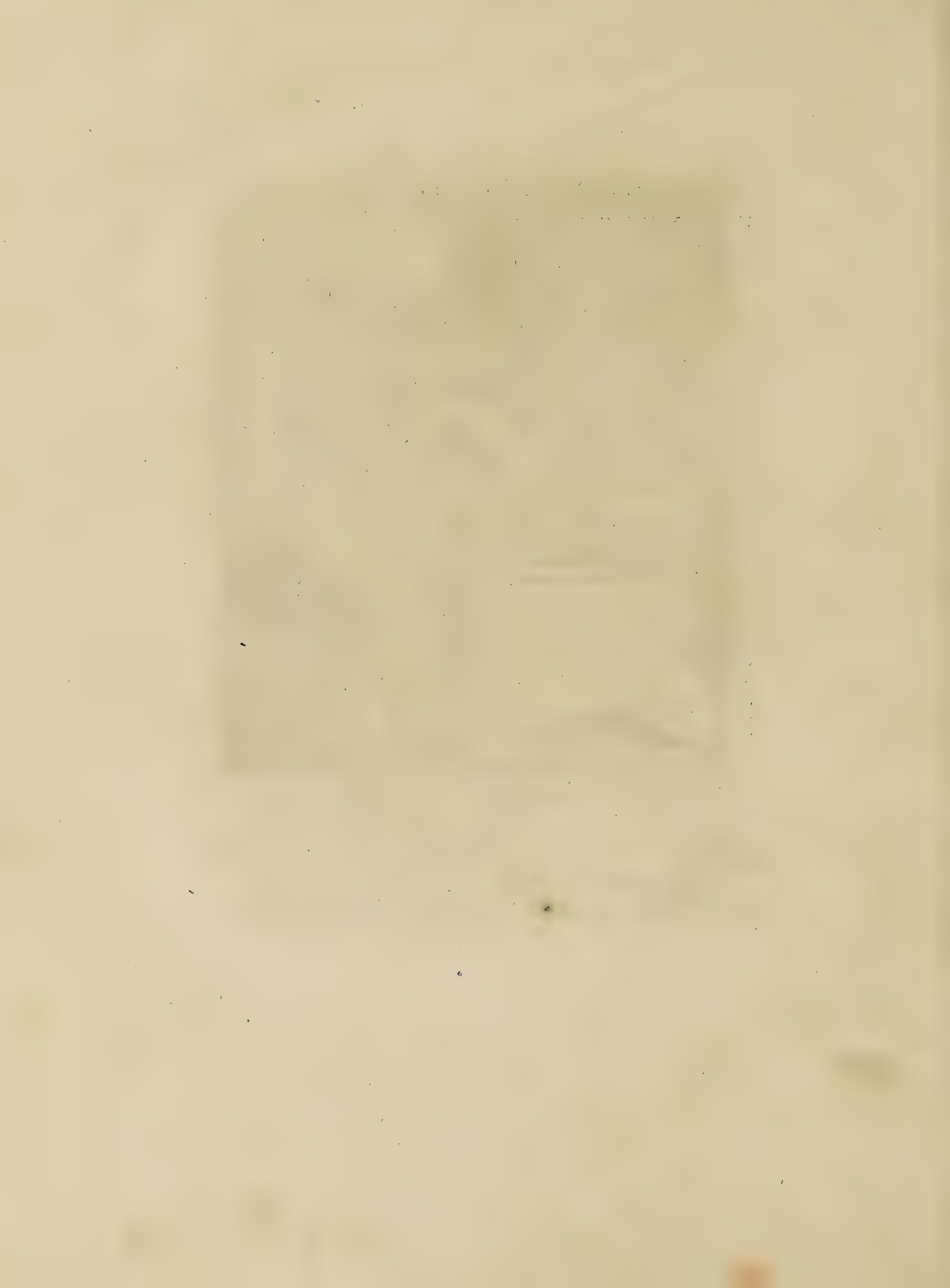
*Ik stel de snaaren tot een lied;
Maar zelve zing noch speel ik niet.*

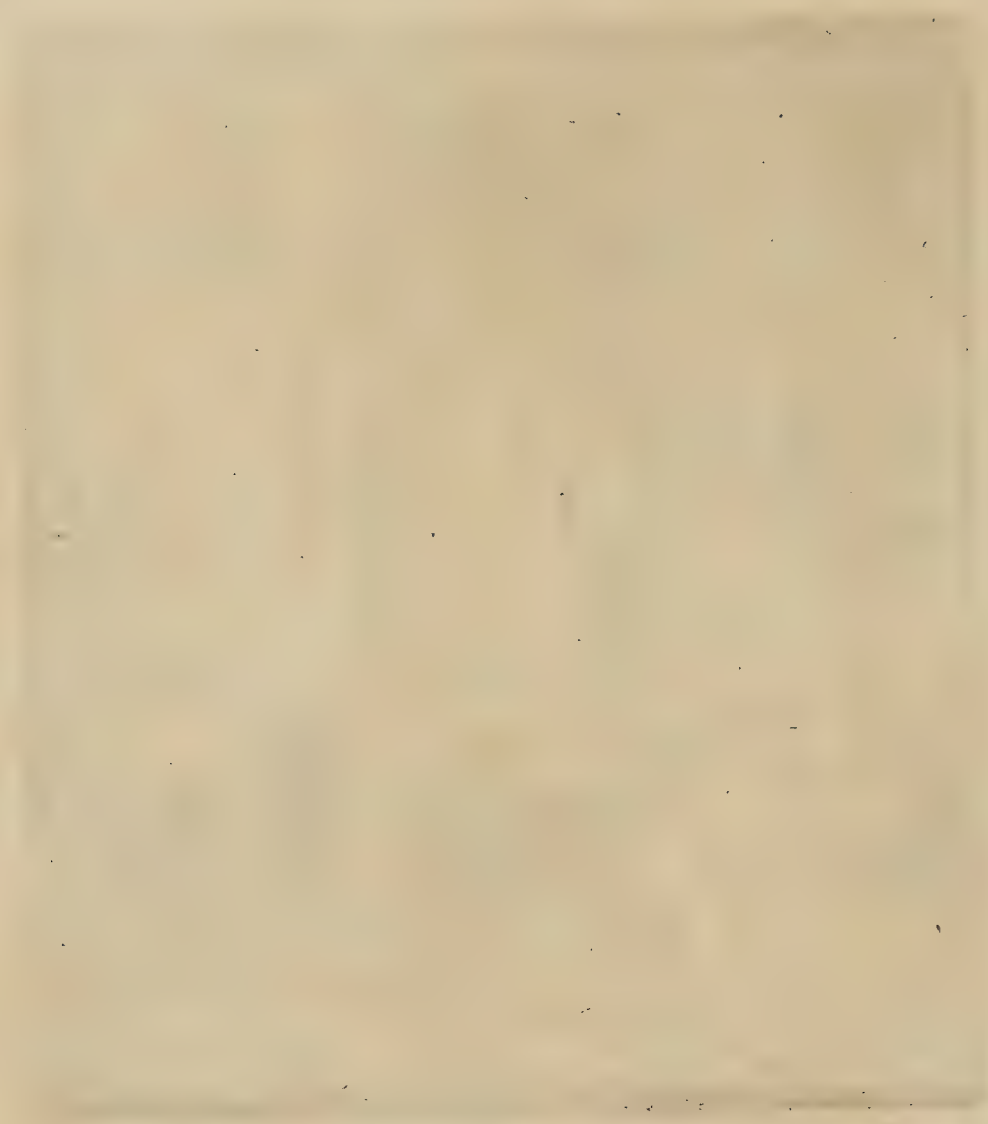
Wanneer de kaarsen zijn ontsteeken
 Schijnt ons geen noodig licht te ontbreken,
 Ik maakze van muskovysch smeer ;
 Maar die van inlandsch hebben de eer .

*Om haaren van elkaar te scheiden,
Helpt u de kam tot het verspreiden.
Hij zuivert en verfrist zijn hoofd
Die zijne lokken dikwijls klooft.*

*Hebt gij van zijde oft wollenlaaken
Een kamizool of rok te maaken ;
Zoo u de nieuwste zwier bekoort ,
Ik zal u dienen zoo 't behoort.*

*Een Koning , op zyn troon verheeven ,
Heeft magt beveelen uittegeeven ;
Maar zelve erkent hy geen gebod
Als 't geen gegeven werd van God.*

*Wij moeten in het slaan volherden,
Zal t.kooper tot een keetel werden.
Men buigt niet licht een harde kwast,
t en zij men op den hamer past.*

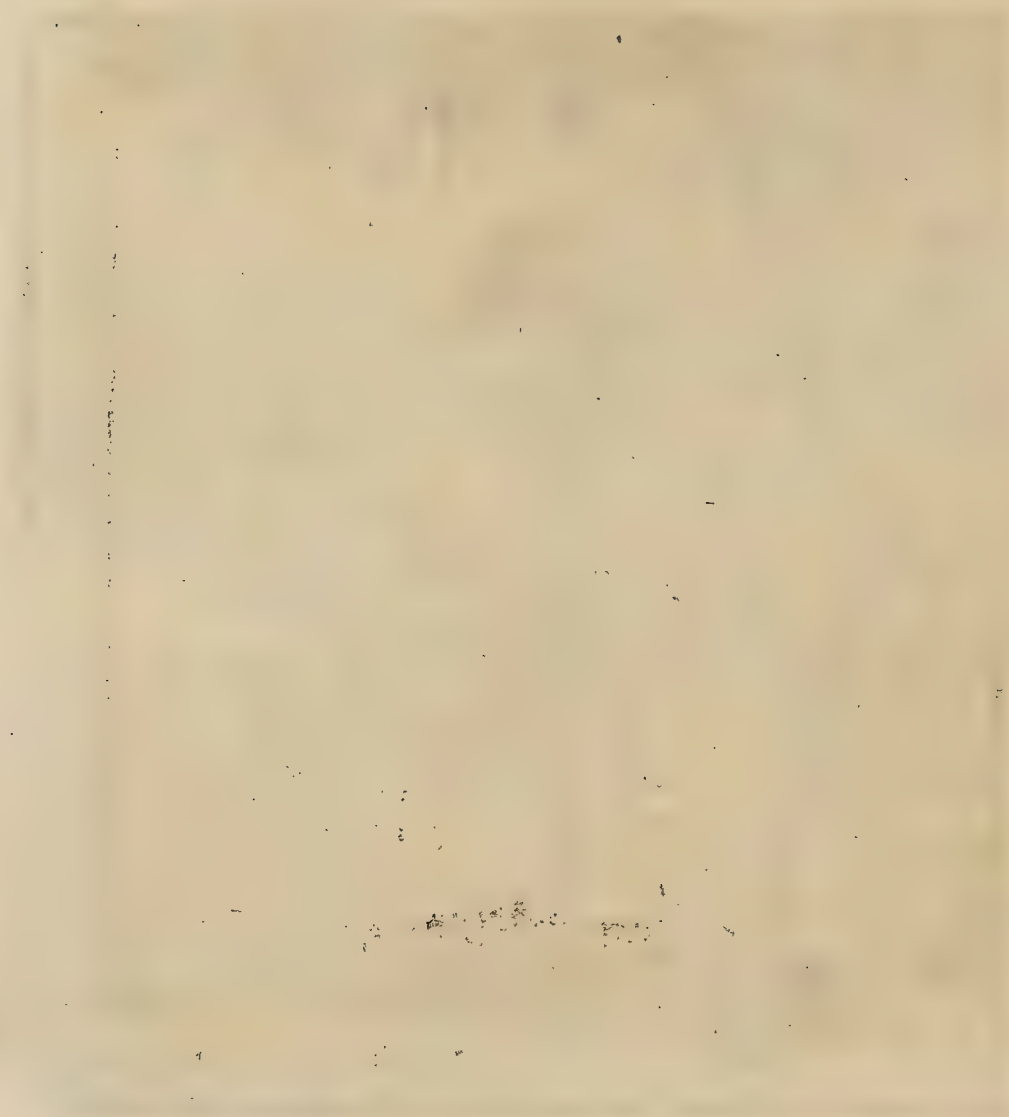
Ik zend koopmanschap op west en oosten;
 Maar moet mij het geval getroosten.
 Wanneer 't voor zichtig werd beleid
 Verzacht de winst haar werkhjkheid.

*Ik heet een krygsmān, na het krygen;
Maar wat ik kryg zal ik wel zwygen.
K oog' veeltjyds op een ryken buit;
Maar 't koomt somwyl op slaagen uit.*

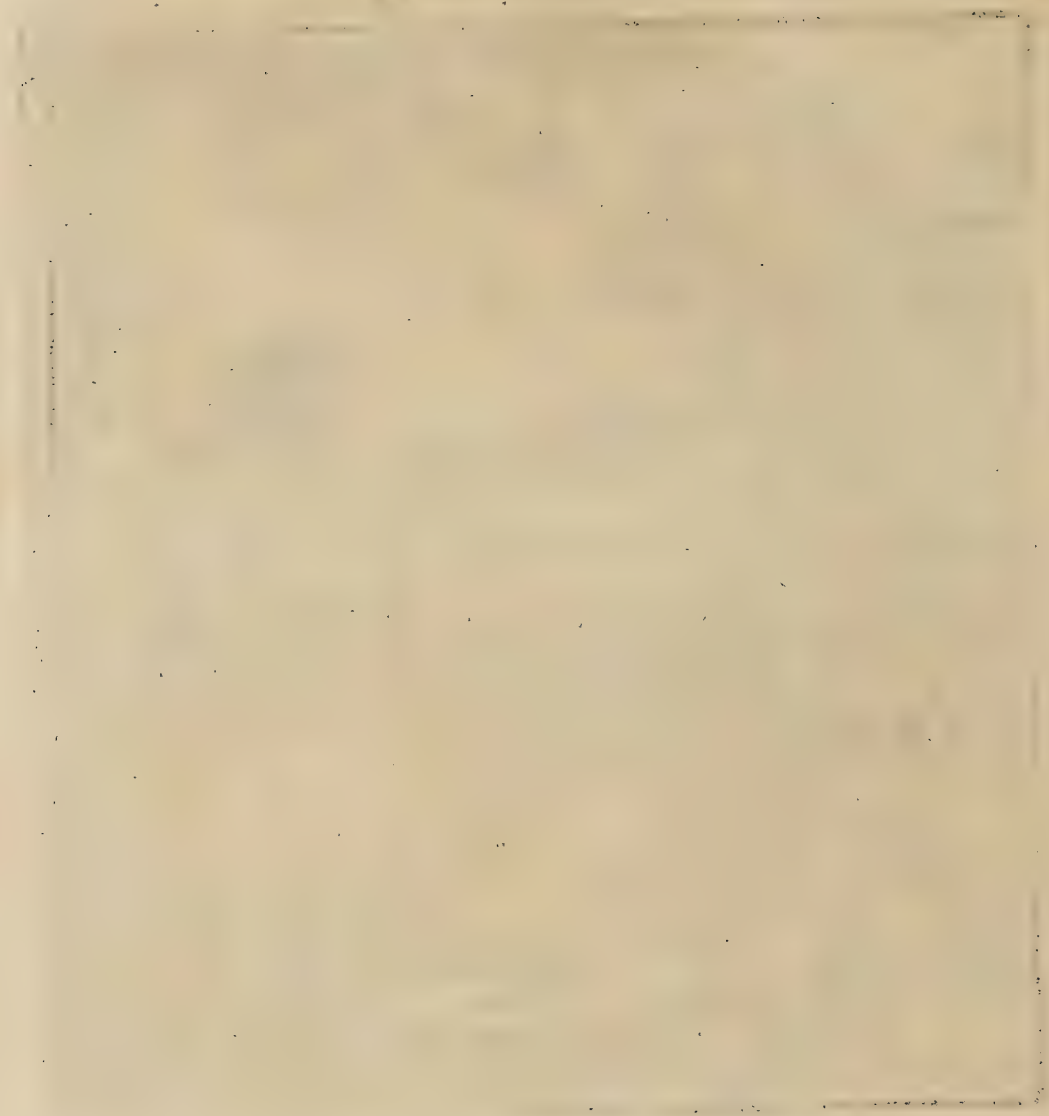
*Ik kuip de kleene en groote vaaten,
Om't drooge en't vloeiende intelaaten.
Het kuipen is een braave kunst,
Wanneermen heeft der Grooten gunst.*

Zoo noodig dient men 't land te bouwen,
 Als wy' met graan zyn te onderhouden.
 Hoe billik koom ik dan te pas,
 Tot winning van dat schoon gewasch.

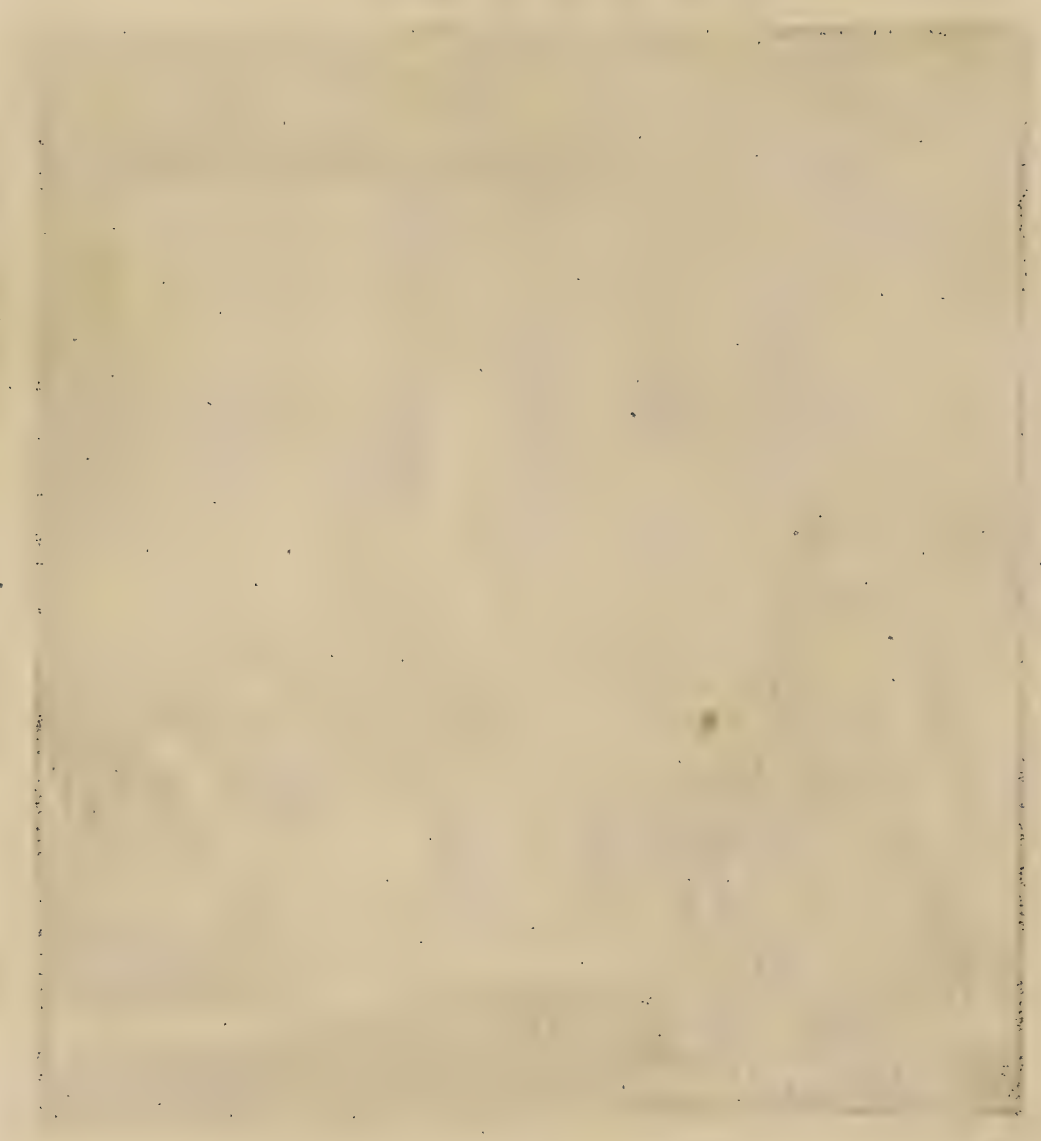
Die 'swinters staat by nacht verleegen
Op afgescheiden donkre weegen ;
En wien het hapert aan 't gezicht,
Bedien zich van 't lantaarenlicht.

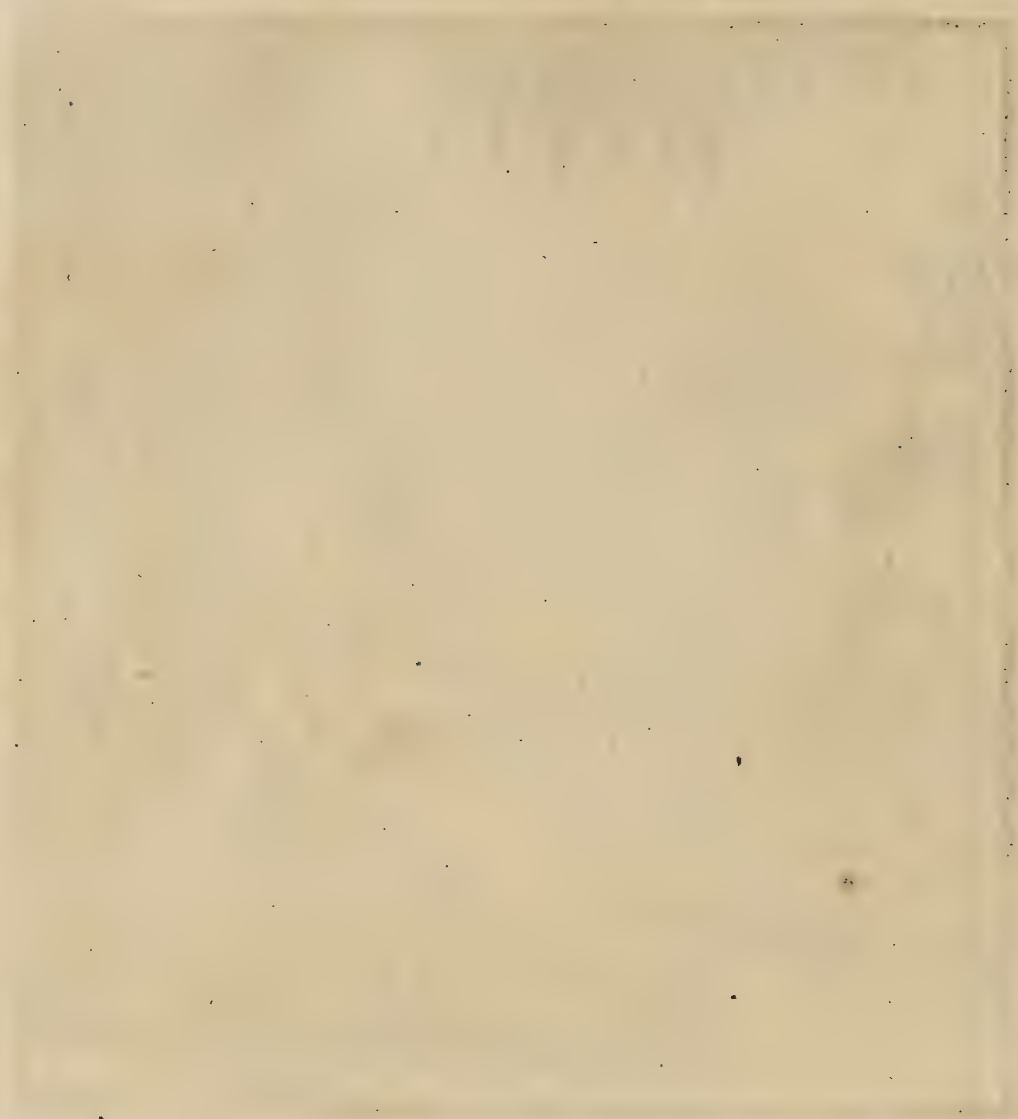
*Ben ik tot Leeraar uitgekooren ,
Zoo is 't uw plicht my' aantehooren ;
Maar die voor myne lessen vlied ,
Verkiest my' voor zyn leeraar niet.*

Zie hoe 't vernuft zich uit kan breiden!
Om ossehuiden te bereiden ,
Maak ik ze , ontbloot van ruigte en haar,
In kalk en eikeschorsen gaar.

'K ontfang mijn naam van lood te gieten;
 Waar van gemak en dienst: genieten,
 Die gooten maakt, of muuren dekt,
 Daar 't water nooit door heenen lekt.

*Van osse hoorens, schapen vellen
Kan ik, door zieden, lym bestellen.
Niet zoo onzienlyk, van dien aard,
Of werd, met recht, hier toebewaart.*

*Wie kan die duistere vraag verzinnen;
'K ga achterwaarts om meest te winnen?
't deed meenig smooren in den druk,
Daar van ik brave vruchten pluk.*

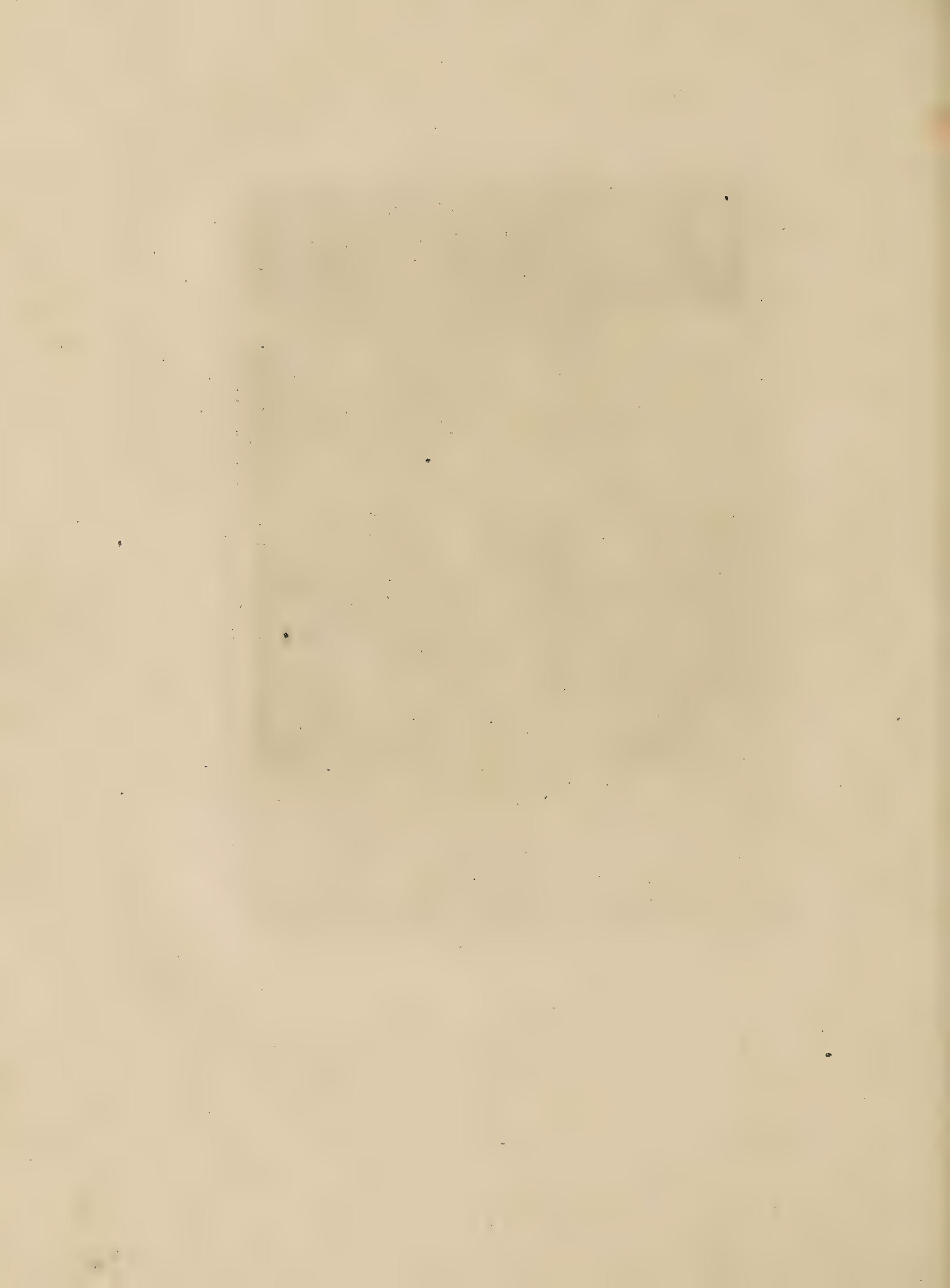
Zie wat, door, gelukkig vlechten,
Van hout gewasch weet uit terechten:
Ik maak de manden maatig licht,
Noch dragen ze echter zwaar gewigt.

*Wie zou geen mesgebruik beminnen,
Zoo nodig om de spys te ontginnen?
Gebruik t'omzichtig met verstand,
Of anders snyd gij in uw hand.*

De metzelaar verzorgt de muuren,
Om grijze Jaaren te verduuren:
Hij werd van slofheid overtuigt,
Trekt hij een zijmuur op die buigt.

*Ik weet de hekken zoo te hangen
Om, tot gebruik, de wind te vangen:
Ik maak hem tot mijn meester knecht,
Die 't zwaarste werk voor my berecht.*

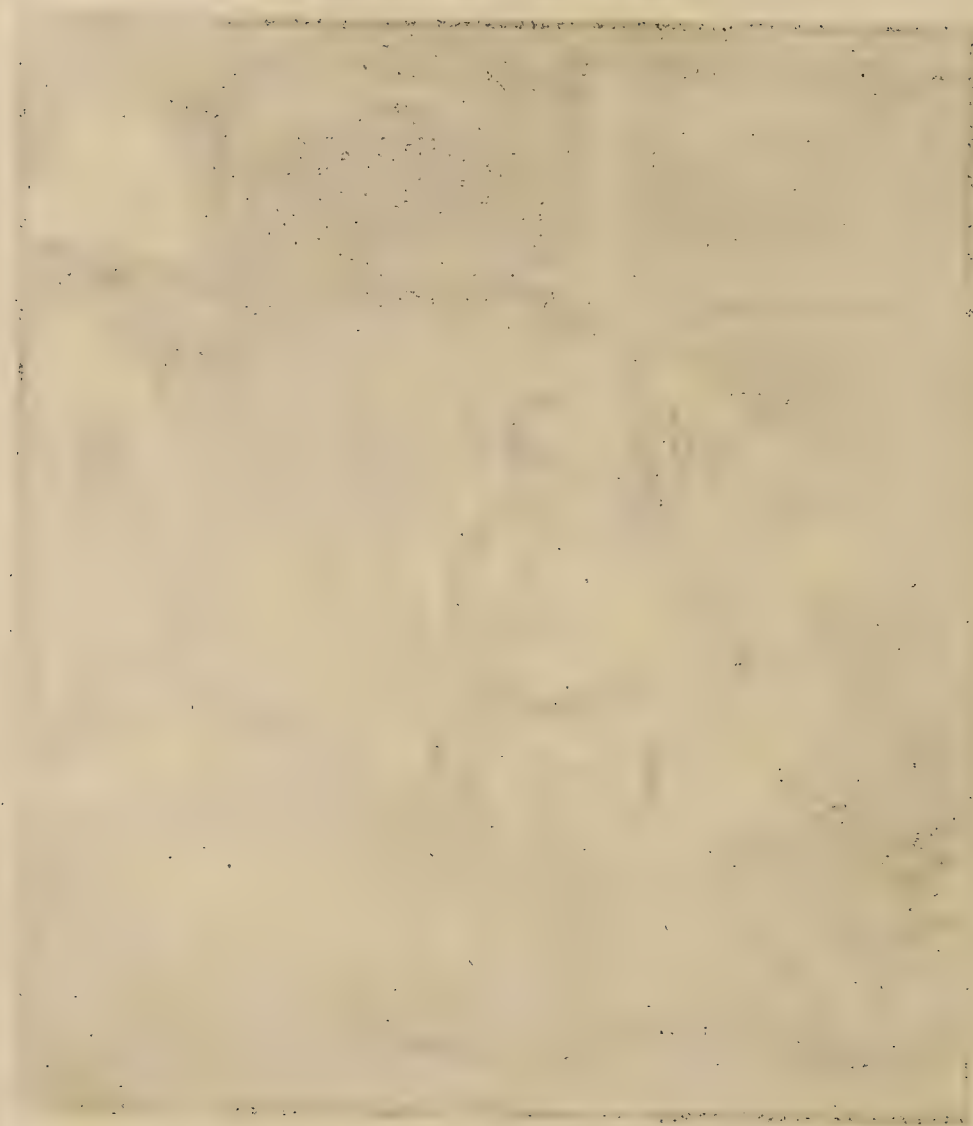

*Om van elkandren af te raaken ,
Is 't nodig een waardij te maaken ,
Die overäl mē eevenaart ;
Dat 's geld, gemunt en goed verklaart*

1844

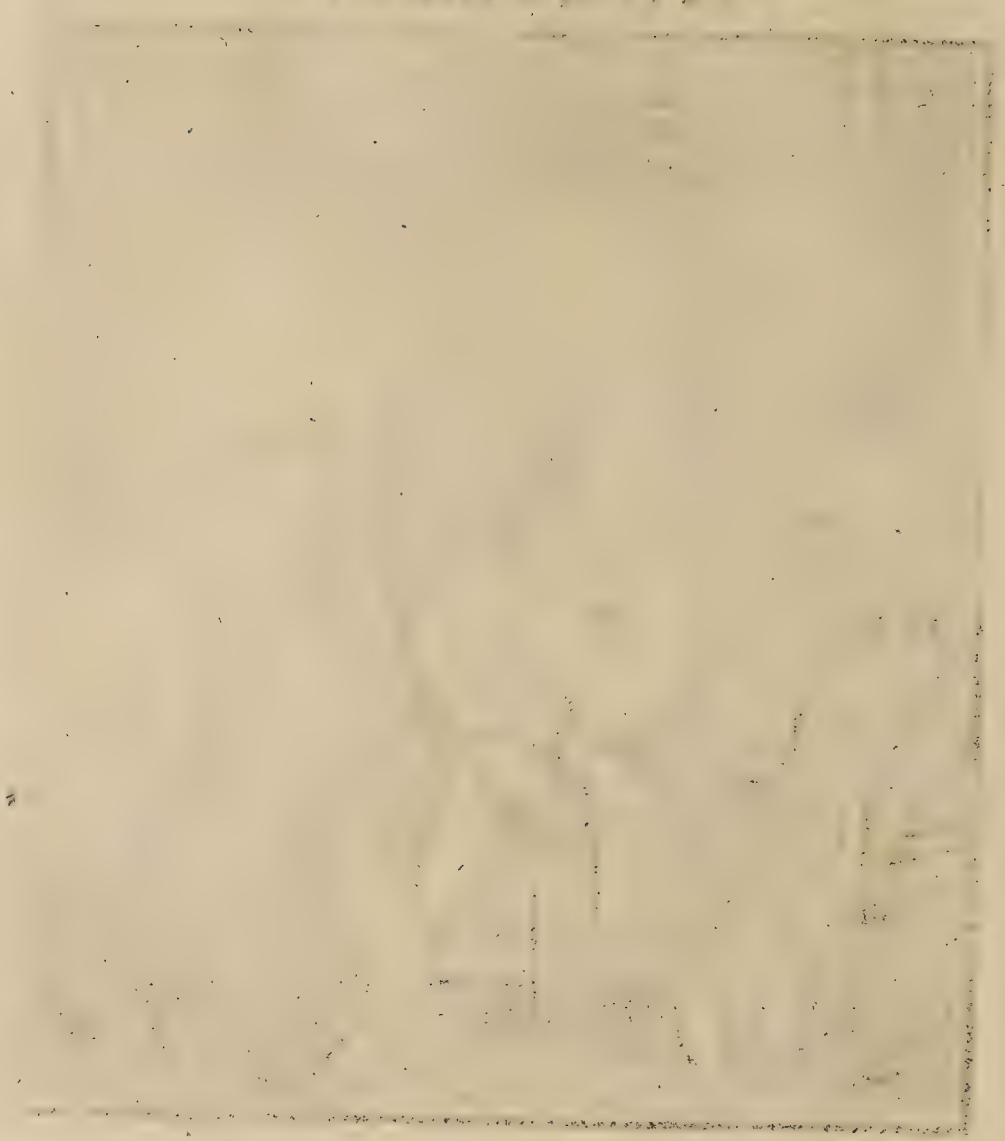
Am. Mus. Nat. Hist.

*De konst leert uwe stem bedwingen
Om na haar reegelmaat te zingen ;
Maar hebt gij geen natuur te baat;
Hoe vroeg gij 't zoekt, gij koomt te laat.*

March 1st 1884

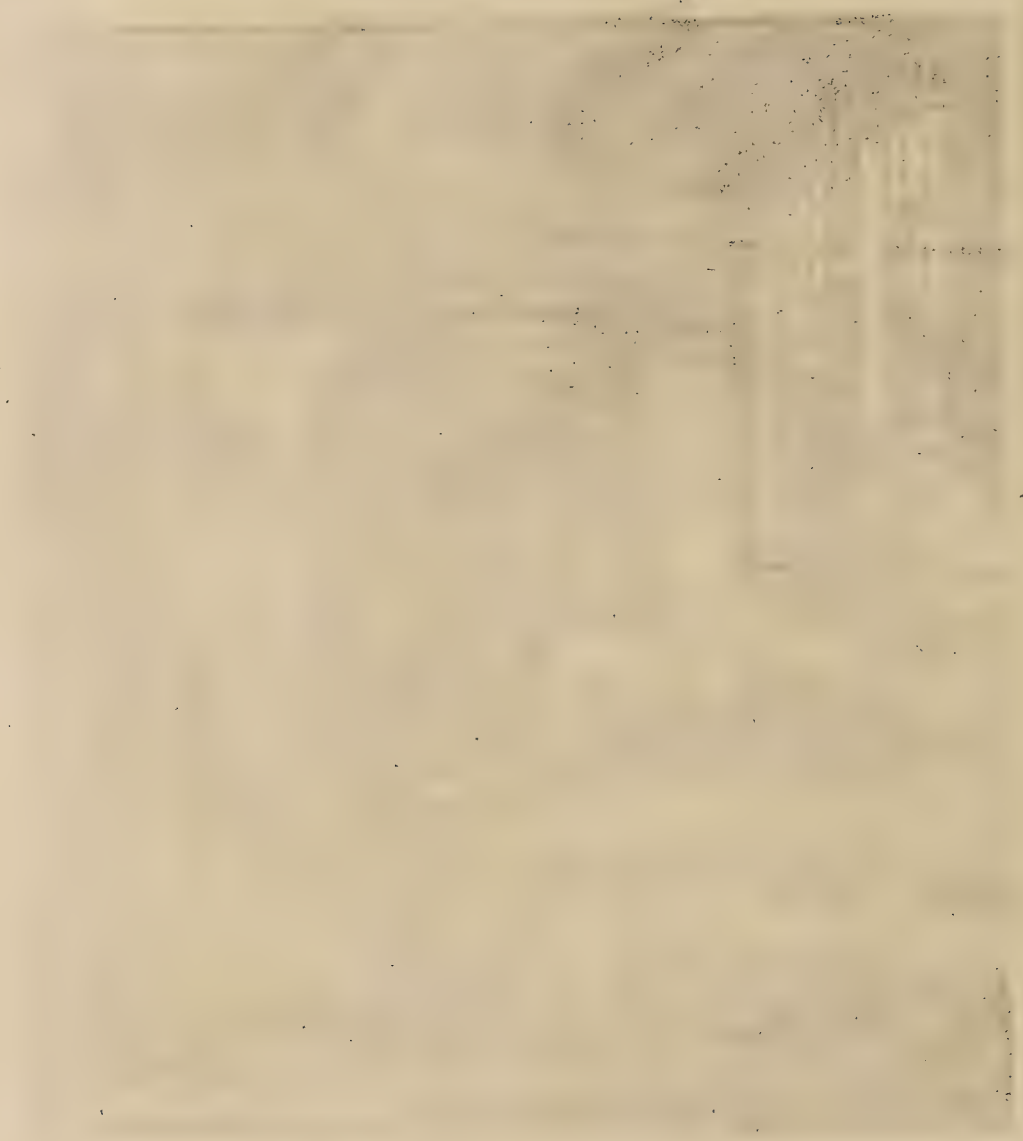

Wm. H. Smith
March 1st 1884

*De naalde, scherp van punt gesleepen,
Voorzichtig bij het oog gegreepen,
Vind zijn gebruiken met een draad,
Waar in zijn dienstbaarheid bestaat.*

12. 10. 1911

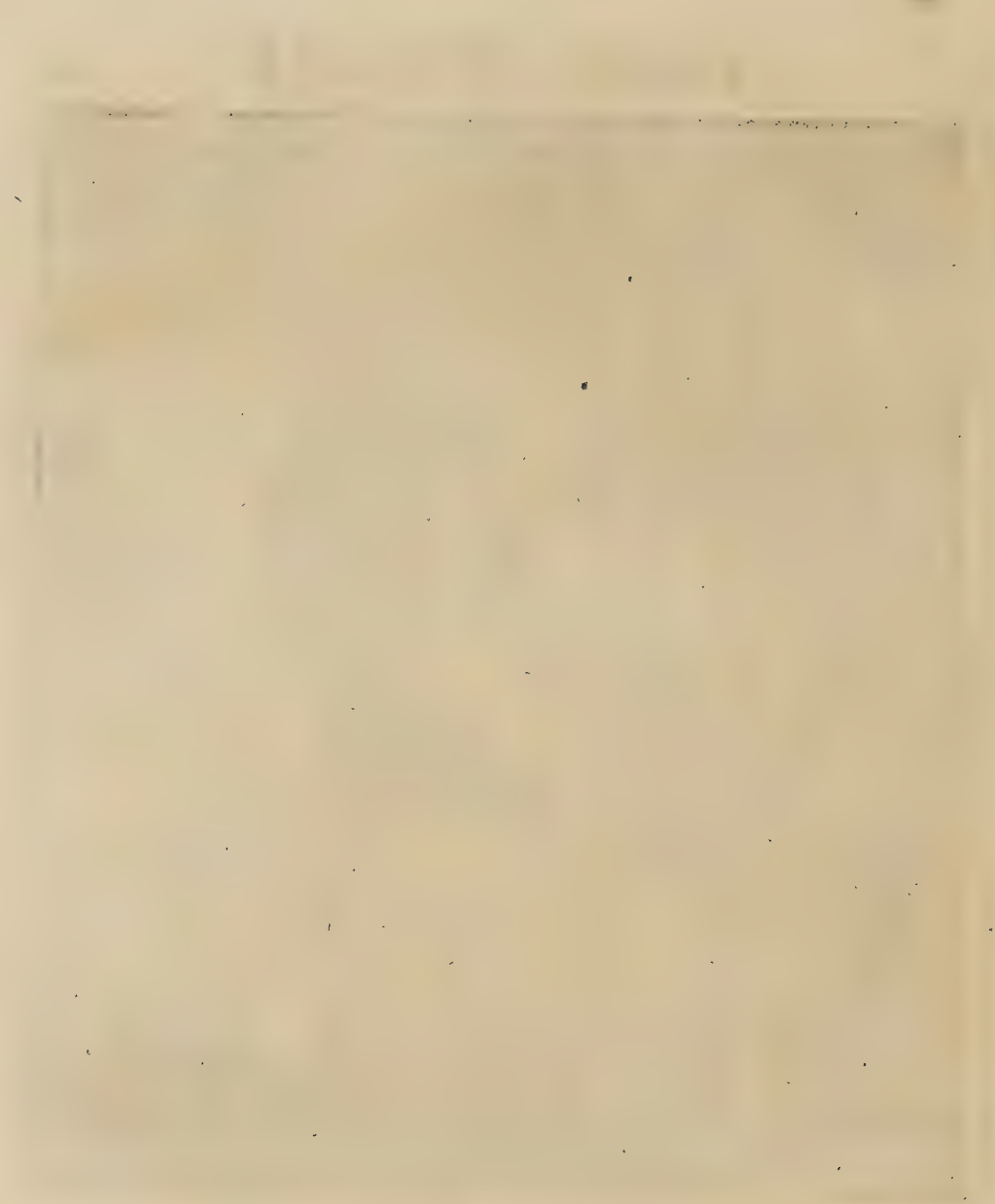
*Van lÿn of koolzaad, hardgeslaagen,
Koomt el' voort, tot elks behaagen,
Dat voedzel aan de lamp verstrekt,
Die, in het duister, 't licht ontdekt.*

*Mijn uurwerk, konstig uitgevonden,
En, na behooren, opgewonden,
Wijst u, het zij by dage of nacht,
De juiste stond, waarom gij wacht.*

*Vit afgesleeten linnendoeken ,
Hier op te koop en , daar te zoeken :
Gewaschen en tot pap gebragt,
Verschijnt papier , zoo waardgeacht.*

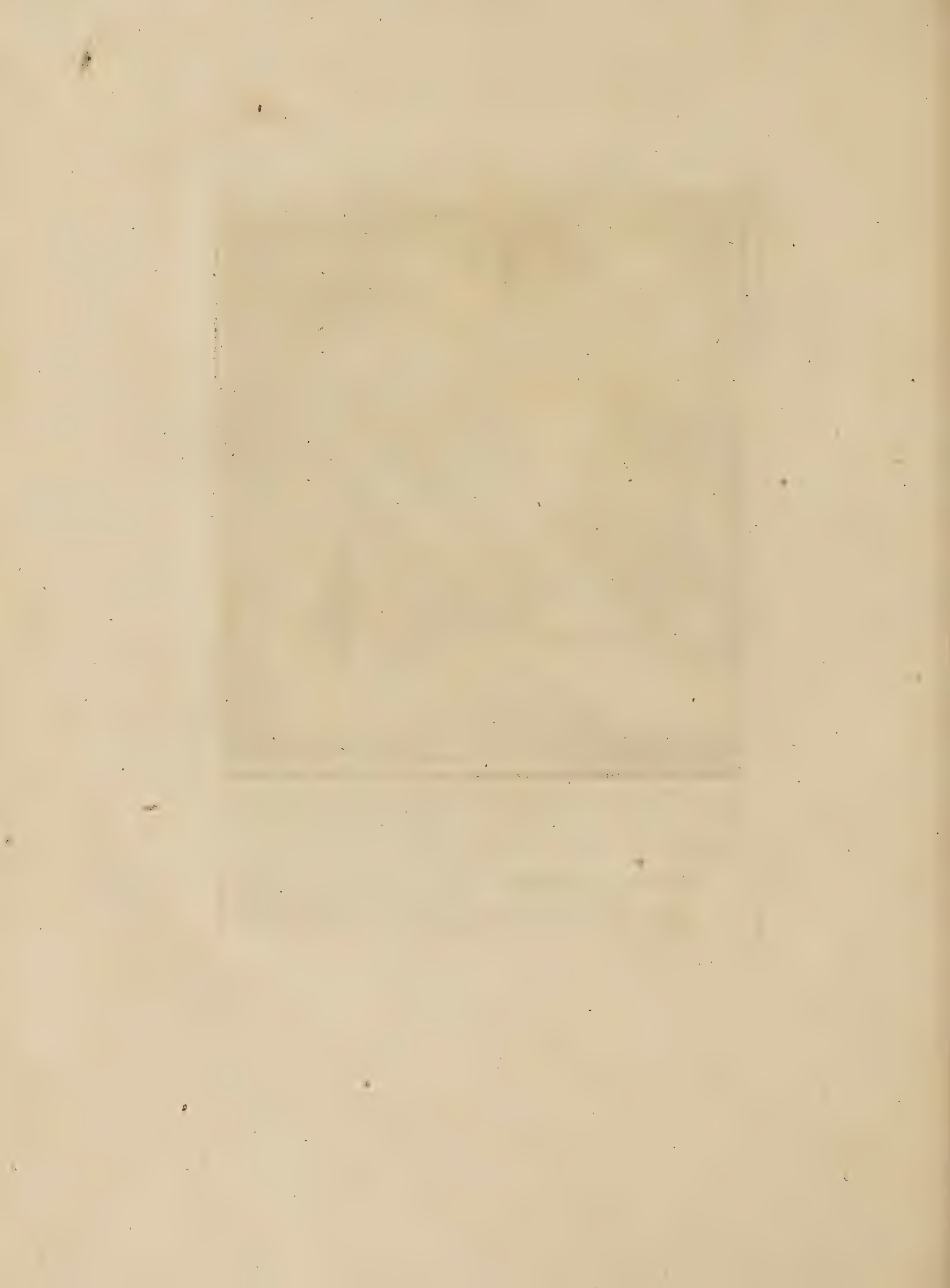
*Gepeepert osschevlees, door reegen
Met kalfsvet, in azy'n geleege;
Gebakken in een bruine korst,
Bereid een spoorslag aan den dorst.*

Die 't eigen haar niet kan gebruiken,
Bedient zich billik van paruiken ;
Maar of natuur de haarlok geeft,
Wat is 't, als zij geen krullen heeft.

Om paarlen aan een snoer te rýgen,
 Moet elk zyn opening verkrijgen:
 Ik breng, uit inzicht van gewin,
 Daar wederzijdſche gaatjes in.

Het kan mij na mijn wensch gelukken
 De koopre plaat schoon af te drukken,
 Indien mij 't stryken niet vervelt,
 Aan welkens ijver 't veeltijds scheelt.

*Die mij haar tekeningen geeven,
Vertoon ik ze, in de konst bedreeven,
Of na romeinsche trek en zwier,
Of als laris, op schoon papier.*

*Mijn ambacht is met recht te prýzen:
Die't reegenwaater op doe rýzen,
't geen van natuuren valt om laag.
De keuken maagden zien mij graag.*

*Ik bak uit klei, uit zuiver aarde,
Een vat van meer of minder waarde.
Het breekt veel eerder dan 't verslijt.
Zoo sneuvelt alles door de tijd.*

*Ik scheid de kwik in twee geslachten ;
In goede en kwade , om zich te wachten .
In zoet , en in verteerend vuur ,
En dwing haar vluchtige natuur .*

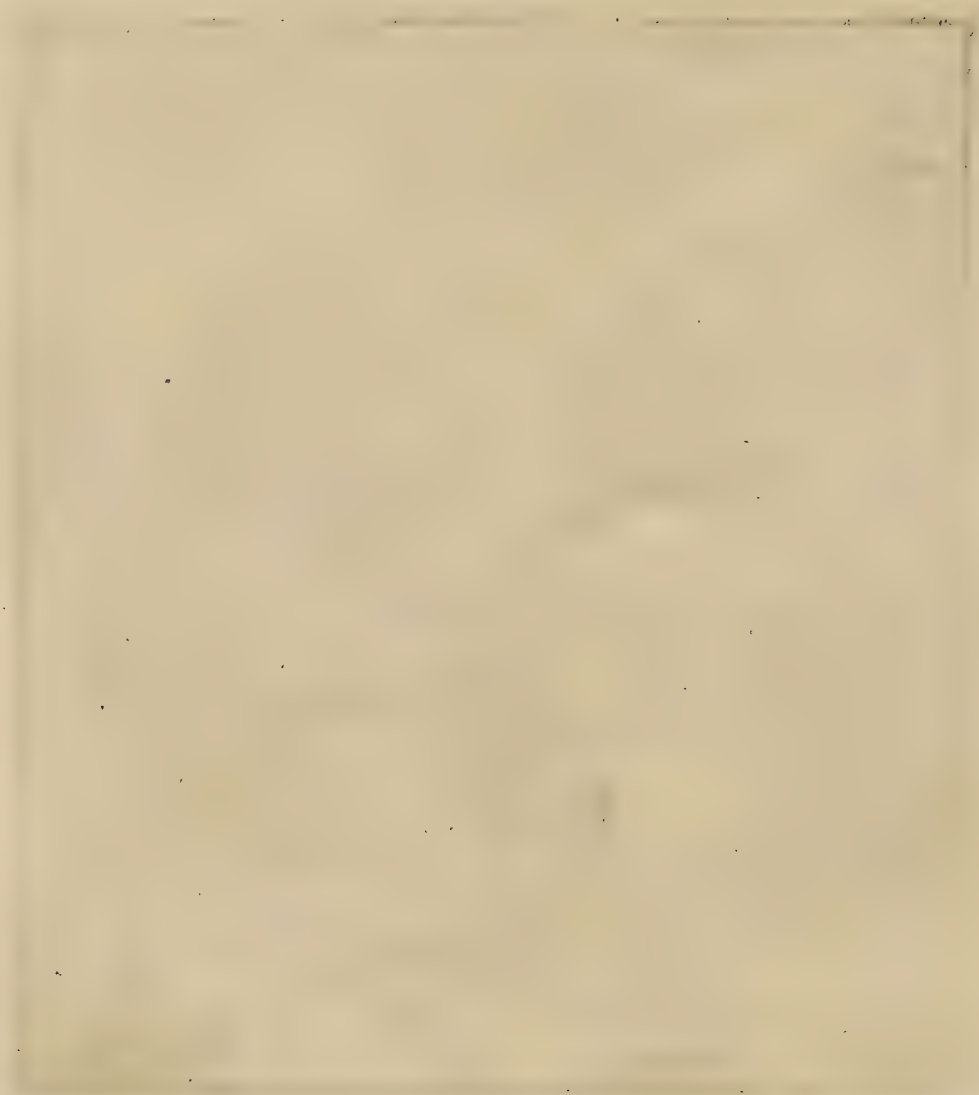
't Schijnt raadzaam om bij wintertijden,
Op schaatzen vaardig voort te rijden.
Ik maakze van het lichtste hout,
Waarop men veilig zich vertrouwt.

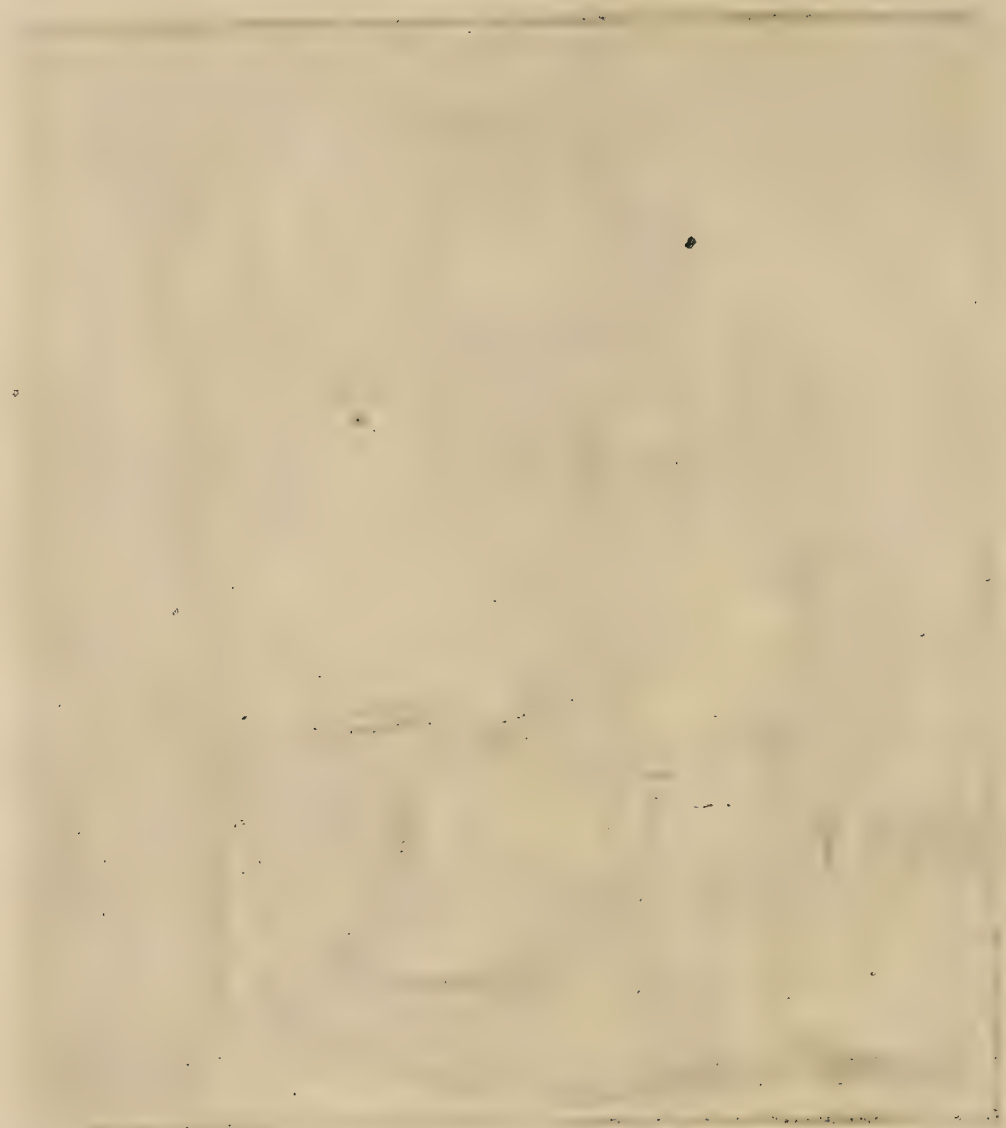
*Om onbezorgt de woeste baaren
Met scheepen heen en weer te vaaren;
Bouw ik ze dicht, getrou en vast,
Ten dienste van haar zwaaren last.*

Om mijn gedachten uit te drukken ,
 Vertoon ik ze in mijn schilder stukken .
 De schilderkunst staat yder vrij
 Te noemen stomme poëzij .

*Om't scherp met minder vrees te ontmoeten,
Maak ik de schoenen voor uw voeten,
Bekwaam om rustig onvermoeit,
Uw weg te treden, braaf geschoet.*

Een kas, by de oude een schrijn geheeten,
Heeft deezen naam nu lang vergeeten,
Men zie in 't kistmakers pand,
Verscheide werken van mijn hand.

't Geen pleeg een morsich Zwijnte dragen,
Gebruik ik nu om schoon te vagen :
Ia maak mijn schuijerwerk bepekt,
En reinig 't kleet, van stof berlekt.

*De vleeshal staat by beurten open,
Om uw gerief van vleesch te koop:
Soo u een schaapenbout bekoort,
Gebruik ze veilig op mijn woord.*

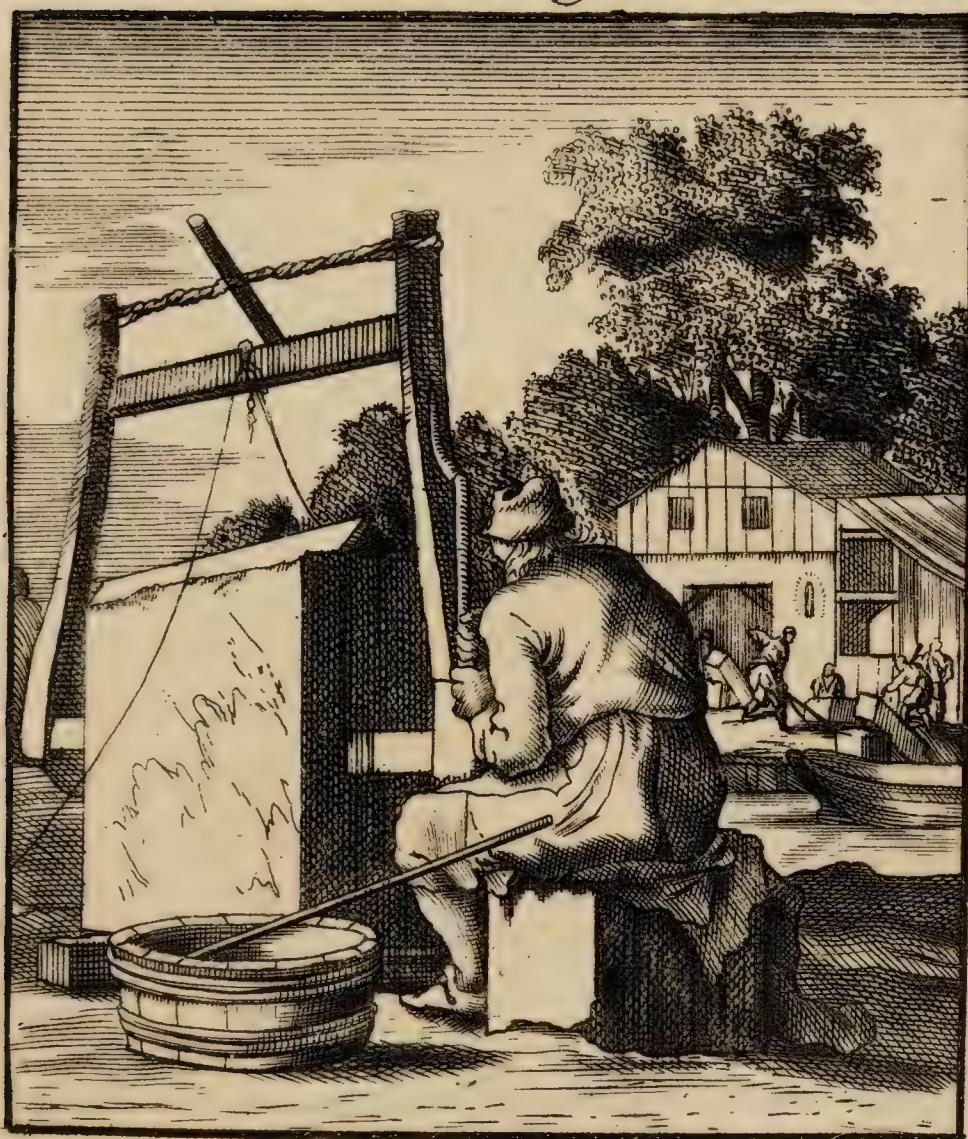

*Om steen te plaatzen, tot genoeg,
Moet haar de beitel zamenvoegen ;
Dat elk, gelijk en wel gepaart,
Met zyn gebuursteen eevenaart*

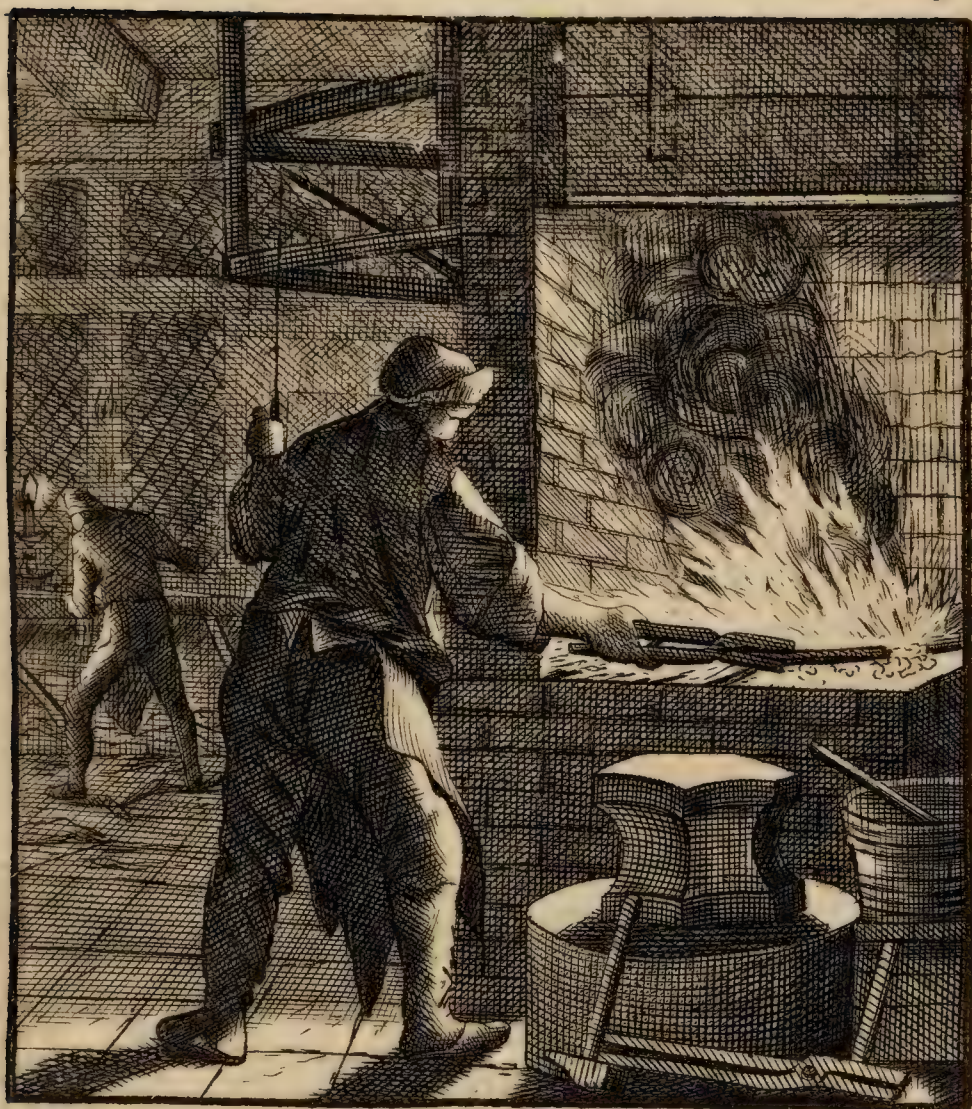

Wie zal mijn arbeid niet beklagen,
Die heel dagh zit steen te zaagen?
Indien men bij verandering leeft,
Hoe vaar ik, die ze nimmer heeft?

*Mijn werk is nut , en't steunt op reeden.
Wie dient zich niet van't werk der smeeden.
Al reistge aan's weerelds uitterste as ,
De Smit komt overal te pas .*

*Men moet een grondbeginzel leggen,
Dat ly'd vooräl geen teegen zeggen:
De schryf en syfferkonst wind veld,
Daar 't wel met leezen is gestelt.*

*Een Spell'gaat veelwerf door de handen ;
Nu overleg eens mansverstand ,
Hoe kom gij met uw reekning uit ,
Die twintig koopt om eenen duit ?*

*Veneetië beschikt de glaazen
Tot Spiegel, groot of klein geblaazen:
Waar in de foeli 't voorwerp wjst,
Die 'k wijder opschik door de lijst.*

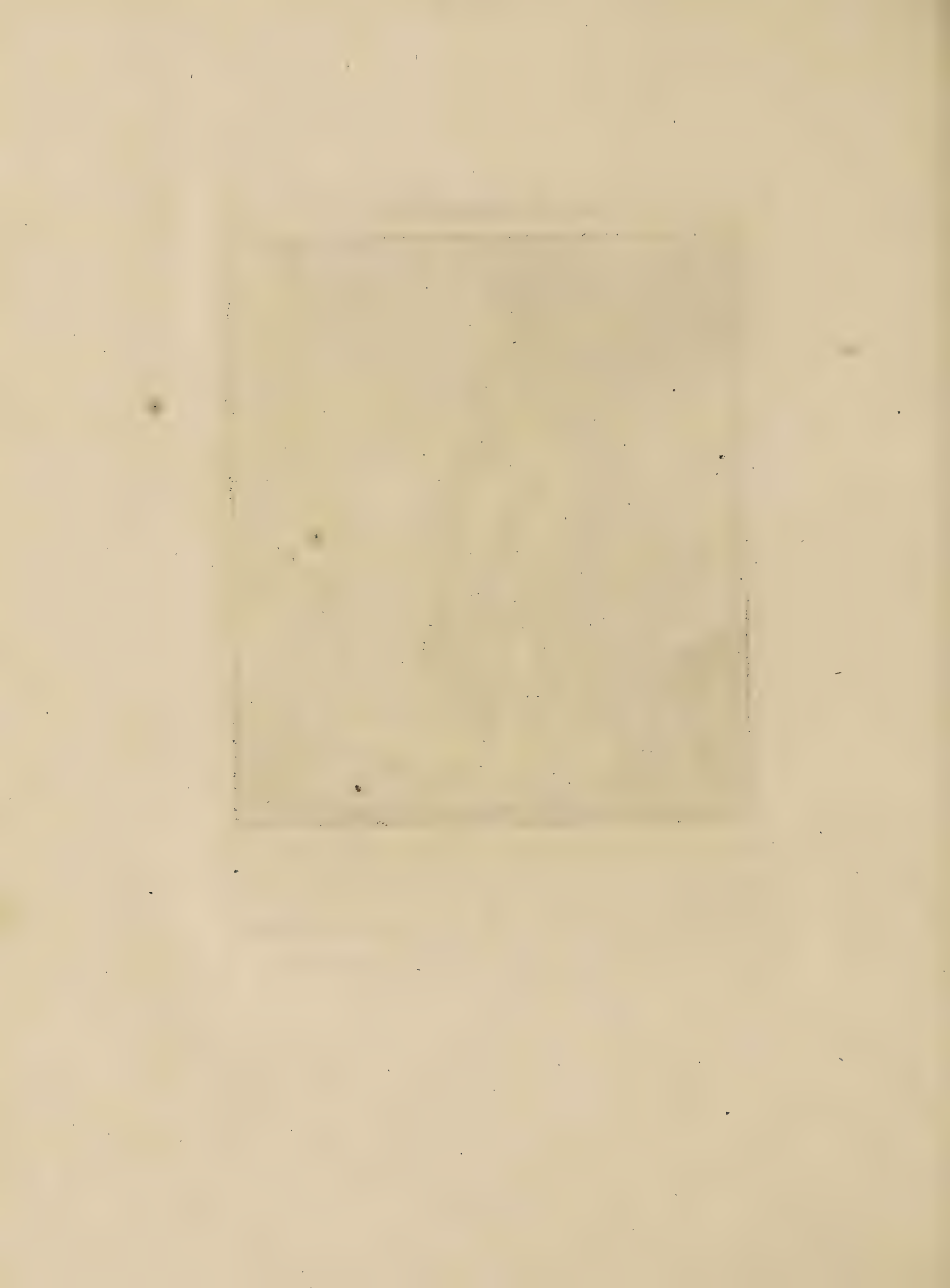
*Een bankje kon ons noch gerieven;
Maar Stoelen hebben de oudste brieven.
Men zit gemakkelyk en zacht,
Een voordeel 't geen men meest betracht*

*De bruine Suiker, opgezooden,
Gezuivert en gemaakt tot brooden;
Verandert van haar zwarten staat,
In rein en hagelwit gewaad.*

*Van mijne konst valt veel te roemen,
Die beelden fchep en keur van bloemen,
Van Saai en zijde gefchakeert,
Waarme des konings zaal braveert.*

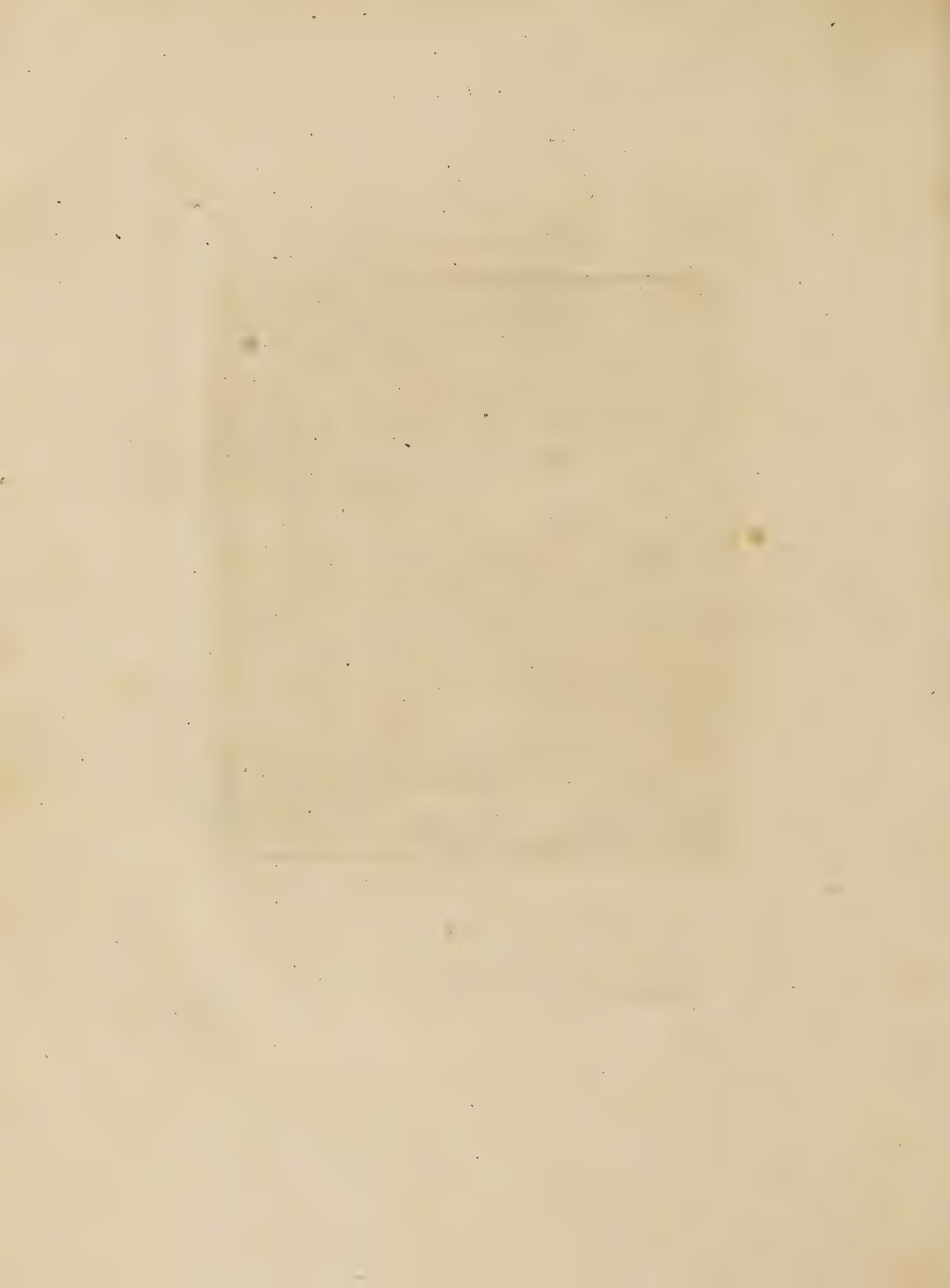
*Mijn tichelambacht kan verstreken,
Om slechte muuren te bedekken;
Of tot gemak of zinlykheid,
Na dat het werk werd aangeleid.*

*Wie kan it's noodigers betoonen
Als huizen om daar in te wonen?
Maar weelde en lust heeft voordgebracht,
Dat oorbaar worstelt met de pracht.*

*Wie kan een tinnen leepel missen
Of schootel, om in optedissen?
't Valt dienstig, net en kleen van prijs.
Ik maak ze op allerhande wijs.*

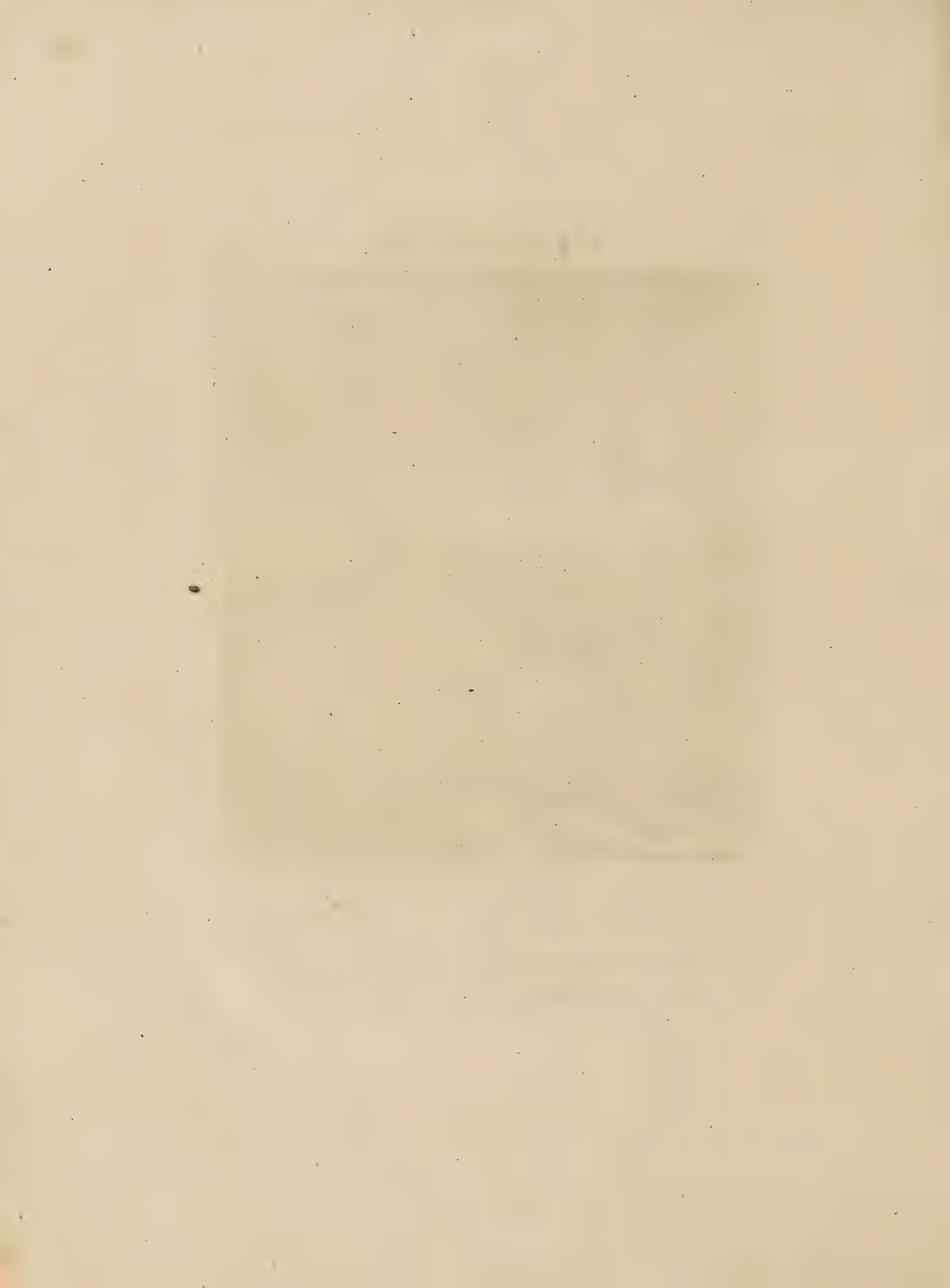
*Het veen, gebaggert uit de slooten,
Getreeden en gesneên aan mooten,
Op 't veld gedroogt en in de schuur,
Geeft aanden haart een dienstig vuur.*

*De visschen werden meest bedroogen.
 Het lekker aas speelt voor hun oogen;
 Maar onder 't aas verschuilt bedrog.
 Zoo gaat het in de weerelt noch*

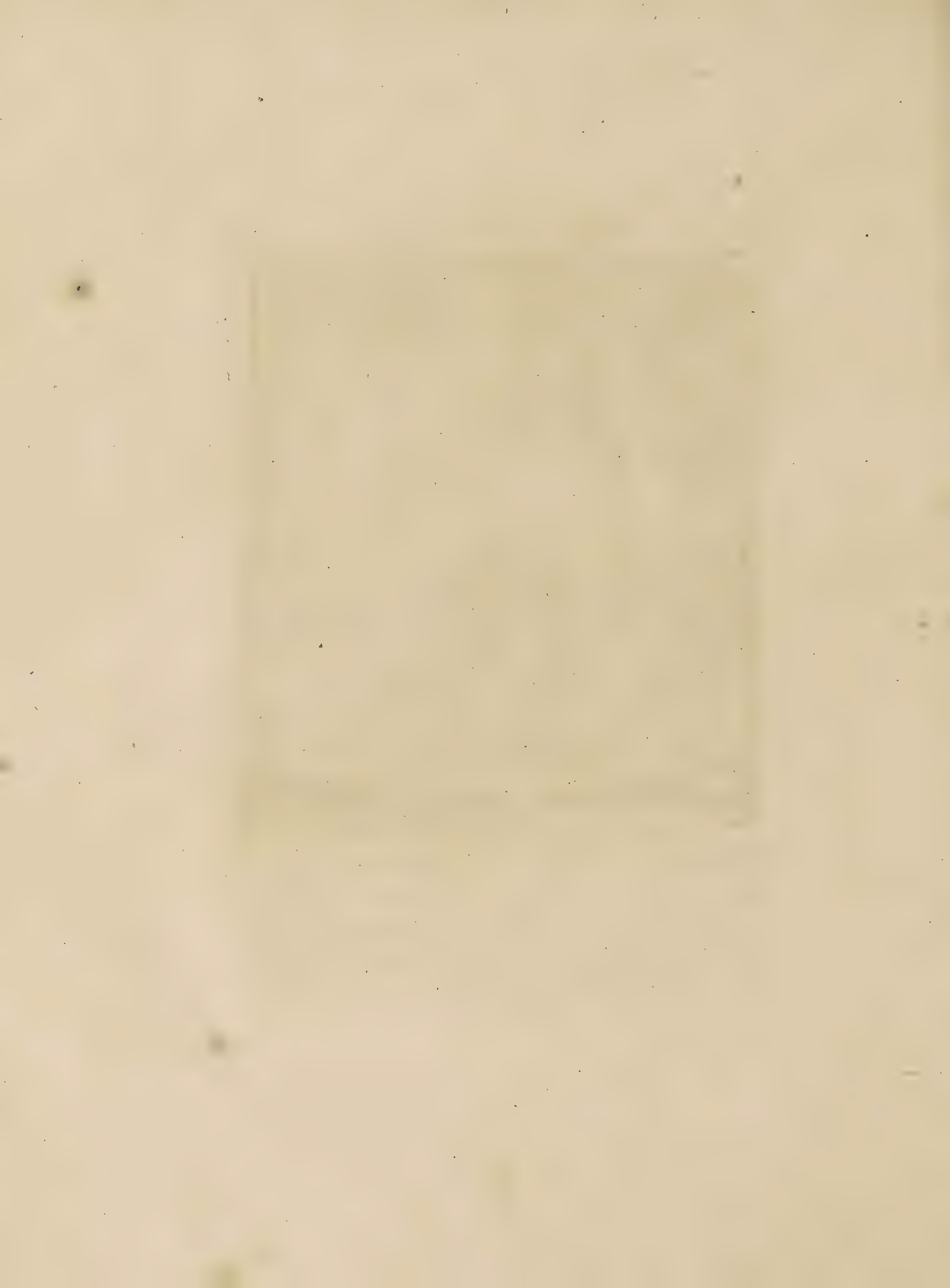
*Zie wat de lust heeft uitgekoozen!
 Nu verf ik kleuren na de roozen,
 Dan na't lavendel, geel of groen:
 Die houden stand in elk seizoen.*

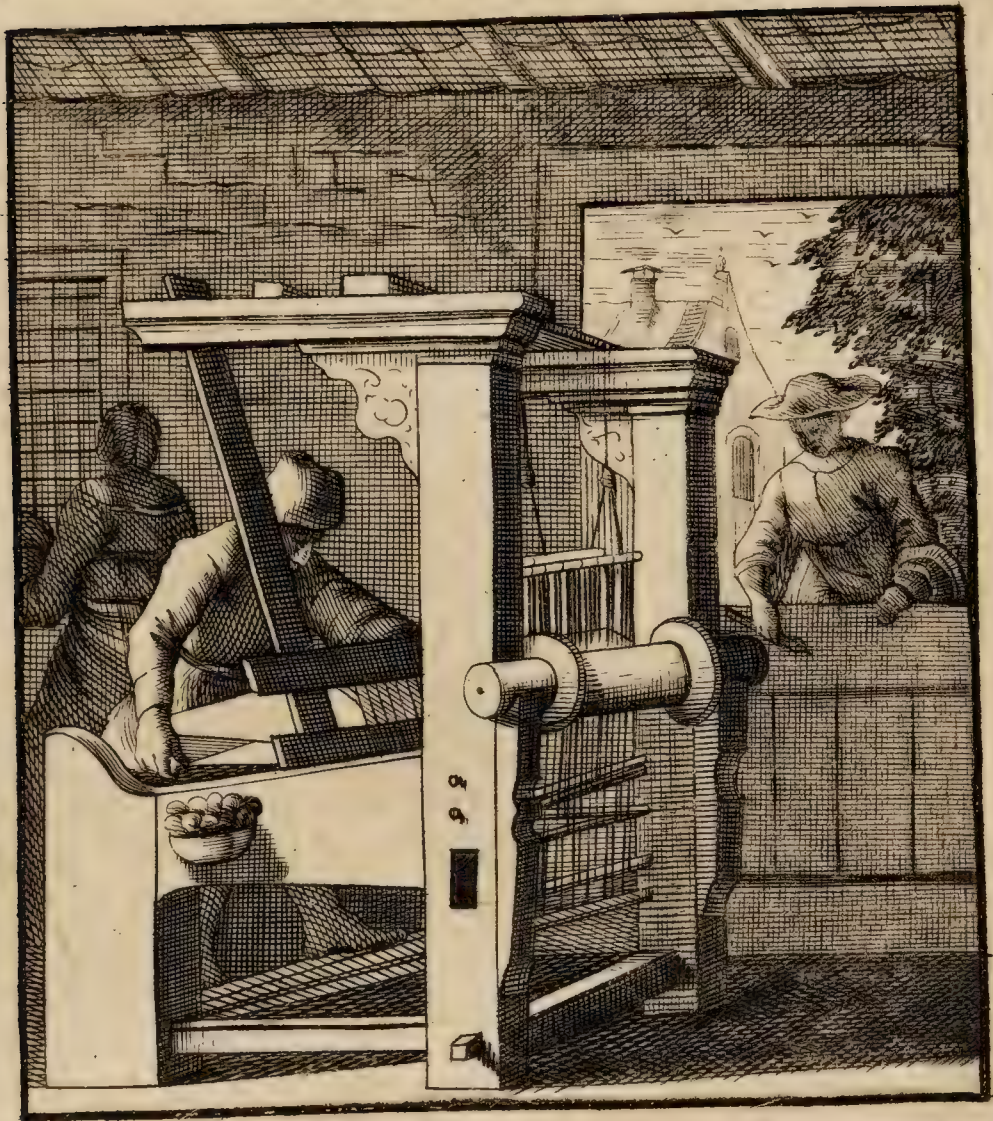

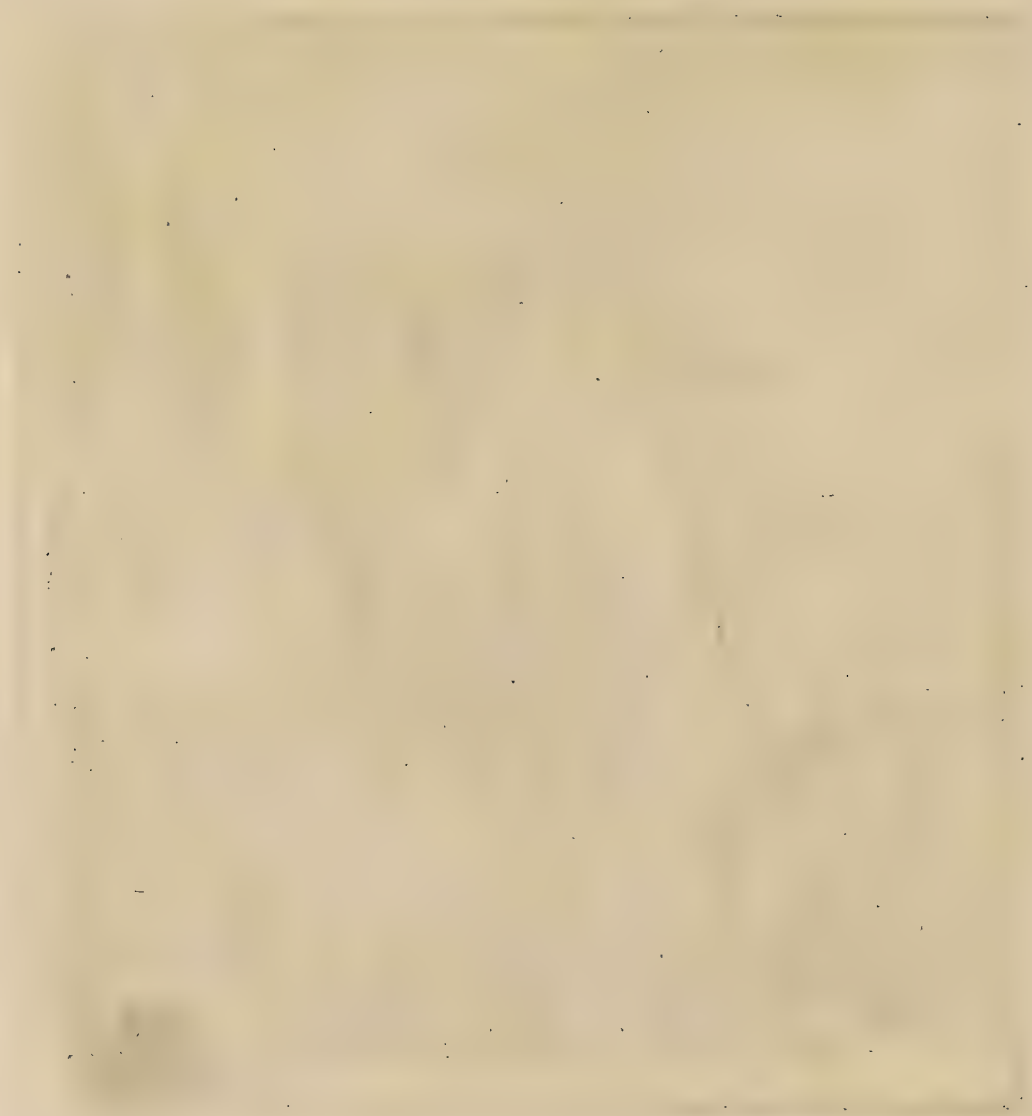
*Het noodig werk van waagenmaaken,
Kan nimmer in 't vergeetboek raaken:
Zoo lang men oude en zwakke vind
Blijft waagenmaakers werk bemind.*

*Al is mijn ambacht groot van waarden,
 't Heeft weinig achting op der aarden:
 Doch die geboren werd, of sterft,
 Gemeenlijk mijnen dienst verwerft.*

*Om wol tot voordeel te bereiden ,
Is 't nodig die vanëen te scheiden :
Het fijn bij fijn en grof bij grof ;
Zoo werd het welbereide stof .*

Om met gemak te paard te raaken
 Is uitgevonden 't zaadelmaaken:
 Men zit gevoechelyk en vast,
 En 't draaven strekt tot minder last.

De zee, zoo dienstig om te bouwen,
 Werd door de scheepvaart, onderhouden.
 De Zeeman brengt die 't noodig heeft;
 En haalt wêér 't geen hem voordeel geeft.

*Om 't goede en 't best van een te schiften,
Diend u 't gebruik van mijne ziften
Werktuigen van zeer groot belang,
Al staan zij in een laagen rang.*

Wat voordeel 't Zeil doot ondervinden,
Om zich te dienen van de winden,
Is yder scheeps matroos bekend,
Die tot het zeilen zich gewent.

*Het zilver, kunstig uitgedreeven,
Kan toog een welbehaagen geeven;
En, waar mijn konst zich op verlaat,
Ze zoekt haar voordeel bij 't sieraad.*

Het zydespinsel van de wormen,
Kan ik tot poolen werk zy' vormen,
Waarvan, als ze uit mijn handen raakt,
Het zydelaken werd gemaakt.

*Ik vaag de Zwaarden, scherp geslepen,
En maak 't gevest uit staale grepen,
Of goud en zilver, na de pracht,
Tot hare grootsheid heeft bedacht.*

